

gminose, per gminų sueigas ir dabar vokiškai kalbantį gyventoją užkrečia lietuvių.

Iš pietų sprendžiasi lenkai. Mat Lenkijos 8 gubernijos yra kur kas tirščiau apgyventos negu Suvalkinė ir Lomžos gubernija. Anos gubernijos dvarų parcielija jau seniai eina, Suvalkų-gubernijoje vos prasideda. Tenai valstiečiai jau sunku gauti iš dvarų žemės prisipirkti; žemė labai pabrango. Suvalkų-gubernijoje (ir kitoj Lietuvoje) žemė daug pigesnė. Kol kas Lenkijos valstiečiai dar nežinojo to. Bet dabar Lietuvos žemės pigumas ir derlingumas pradeda ir Lenkijoje garsėti. Nėra dyvų, kad štai žemaitijoj ir Seinų paviete atsiranda lenkų valstiečių kuopos, kurios perka dvarus, mokėdamos tokius pinigus, kokių vietiniai gyventojai negali duoti. Mat lenkai parduoda Lenkijos savo žemę daug brangiau, negu perka pas mus. Be to kraustosi iš Lenkijos ir dvarininkai tokiu pat būdu — parduoda Lenkijos savo dvarus brangiai, o Lietuvoj perka pigiai.

Iš šiaurės pusės brenia į Lietuvos gilumą latviai, kurie per didelį vokiečių antagonizmą negali pas save žemės prisipirkti.

Nekalbėsiu čionai apie rusų kolonizaciją Lietuvoje, nes tai per daug jau yra visiems žinoma. Tačiau matome, kad, jei kokios, gali mus žemė pamatu išsprūsti iš mūsų rankų.

Yra, teisybė, vienas nusiramimas: kai kuriems rodo, kad ta kolonizacija tuo pasibaigs, jog ateiviai apsisūvę tarp lietuvių patis lietuviams pavirs arba, negalėdami prideramai musų ukio sąlygose verstis, perleis lietuviams savo žemę ir pabėgs iš kur atėjo.

Be to nelabai galime nusiraminti, nes gali visai kitaip pasidaryti: gali ir lietuvių nutausti. Tiesą, kaip rašo Polujanskis savo knygoj "Wędrowki po gub. Augustowskiej", pereito šimtmečio pirmoj pusėj daugelį Suvalkų gubernijos dabar lietuviškoje vietoje buta lenkų kolonijų. Taip dabar vadinamos tos "rudos", "budos", "utos", (Kazlų). — Karė, — Visakio-Rudos, Gluska-Griska, Dambava-Budos, Senautis, Naujautis ir kt., tai buvę mozurų apgyventos. Čia jie buvo atkelti, kad geležį, patasių, stiklą, degutą darytų.

Toliau dalis tų lenkų ir apsisūvę tose vietose kaip žemės darbininkai arba kaip vietiniai valdininkai (medsargiai, dvarų valdininkai, miestų valdininkai), bet laikui bėgant tikrais lietuviams pavirto. Dr. V. Pietaris savo knygoj "Is Mano Atsiminimų" pasakoja iš savo tėvų lūpų, kaip anų dar atminime Kazlų kaimas buvo vienu mozurų apgyventas.

Taip, lenkų kolonizacija grynai lietuviškuose kampuose kitą-kart paskendo lietuvių bangose. Yra atsitikimų, kad ir rusų ir vokiečių kolonistai sutirpo lietuvių tarpe.

Be to, ar bus taip ir dabar su atsikėliačiais ir musų tarpa lenkais, rusais ir kitais ateiviais, ar pavirs jie lietuviams — to niekas negali pasakyti. Neuzmirškime, kad dabar susisėjimas su saviskiais daug yra lengvesnis, negu tai buvo anais metais. Per tai ir toliau nuo teisės esant nesunku su ja susižinot ir nenuatausti.

Tai gi neatsiėdėdami ant to, kad tų kolonizacijų nėra ko mums bijotis, turime, rodos, ir patį rūpintis, kad musų žemė mums neišlystų.

Buvo sumanyta taisyti tam tikrą banką, kuris rūpintųsi lietuviams žemę įteikti, bet kol kas tasai dalykas dar tik rašymais ir apsisūvėjęs. Tikimės, kad ne vien sumanymu tol užsibaigs.

Kol kas neturime nei prieinamos knygutės, kuri parodytų, kaip galėtų musų žmonės per valstiečių banką žemės nuo dvarų prisipirkti.

Žemė Lietuvoj neužilgo turės žymiau pabrangti, nes iš trijų pusių mes esame apsupti kur kas brangesnės žemės ir dabar Lietuvoj činė veržė visokie žemės, pirkikai.

Tuomi jau pradeda naudotis spekuliantai, kurie už tarpininkystę gaus gerus pinigus.

Reikėtų lietuviams-inteligentams pasirūpinti kol-kas: 1) įsitaistyti nors informacijų biuras, kur galima būtų rasti žinias apie parduodamas žemes ir 2) platinti tarp žmonių žinias, kaip galima būtų

žemę įgyti per valstybės banką, kuopomis, ir kitaip. Kg.

("Lietuvos Žinios").

IS AMERIKOS.

T. ROOSEVELTAS SUGRYŽTA AMERIKON.

Šioj pėtnyčioj, 17 d berželio, Rooseveltas, keliavęs pagal Afriką ir daug triuksmo ir kalbų sukėjęs Europoj, sugrįžta Amerikon ant laivo "Kaiserin Auguste Victoria". Ji sutiks labai iškilmingai. Daugybė įvairių politinių organizacijų siunčia į sutiktuves savo delegatus. Iš Chicago's ketverge išeis New Yorkon specialios delegatų traukinys. Roosevelto sutikimo komiteto sekretorius Corby sako, kad bpsia į 15 ar 20 tukstančių žmonių. Paroda Roosevelto pagerbimui atliksiant subatj po piet.

Tik ką sugrįžęs iš kelionės aplink svietą Chicago's universiteto profesorius Fr. A. Starr sako, kad Rooseveltas nevažinėjęs pagal Afriką ten, kur buvo pasiketinęs. Mat, jeigu jis but visur ten važinėjęs, tai vargu bo but išsikapanojęs iš nuodingų Afrikos balų.

RASTININKUS GRAŽINA.

New York. Atkako čia švediskas raštinnukas William Peterson, gana pagarsėjęs Amerikoje, kur jis darbuosis dešimtj metų, bet buvo sugrįžęs Švedijon. Kadangi jis turėjo tik 20 dol., tai ateivių užveizda nutarė jį gražinti atgal, kadangi sulgys ateivių užveizdos mąnymo, raštinnikai tai ne darbo žmonės, jie gali buti kraštui sunkenybė. Ar tik ateivių užveizdos pėrdėtiniamis nesimašo smegenys galvoj!

UŽGRIUVO.

Winnipeg, Manitoba. Honev anglijų kasyklose nugriuvos žemės likosi tris lenkai darbininkai užberti. Jie neatkasti; mano, kad jie jau negyvi.

NELAIMES ANT GELŽKELIŲ.

St. Louis, Mo. Netoli nuo čia išsoko iš vėžių krasos traukis. Prie to 3 vyriškiai tapo užmušti, o du mirtinai apkluti.

IS DARBO LAUKO.

Fall River, Mas. Čianykšėios medvilnės dirbtuvės, kuriose dirba 5000 darbininkų nutarė dirbti tik kas antra savaitė.

Scranton, Pa. Italiskam konsuliui pasisekė angliakasių kasyklų tarp Dunmore ir Wilkesbarre, prikaltėti grįžti darban, o išsišakiusiems pavesti santaikos teisinui. Streikavo čia 12000 angliakasių.

Decatur, Ill. Teisėjas Johns išdavė uždraudimą streikuojančių angliakasių unijai stabdyti darbą mašinistų, pumpų tarpj ir mu ly vartytojų kasyklose Decatur Coal Co.

New York. Laukiamas čia streikas mantelių siuvėjų, kurių organizuotų yra apie 3000.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

Pereitą savaitę Jungtiniuose Valšėuose buvo 189 nusibankrutėnimai, arba 19 daugiau negu užpėreitą.

IS MILLINOCKET, ME.

Turime čia keletą lietuviškų draugijų, turime T. M. D., S. L. A. ir L. S. S. kuopas. Tėv. Myl. Drg. kuopa susitvėrė pereitą, rudėnį, bet jos reikalais pas mus mažai besirūpinama, nes dar jos susirinkimo nebuvo.

Tai gi gerą pas mus mažai, bet užtai musų lietuvių mėgsta vienas kitą pravardžiuoti visokiais vardais, ypač madoj vardas šliuptarnis. Bet tų šliuptarnių bus gal kokio 10 ypatų, likę tai tei vadinami "šventikais", bijanti knygos ir laikraščio, kad jais savo "dušos" nesutęptų. Tie dievočiai užtai garbina "stiklinį dievaitį", nuo ko įkaista ir pradeda vienas kitam mokaules skaldyti.

Labai čia būtų reikalinga kokia pašelpinė draugija.

Lietuvos Sunus.

IS CAMBRIDGE, MAS.

29 d gegužio buvo čia prakalbės parengtos Jono Krikštyto draugijos. Kalbėjo Michelsonas, Gegužis ir Bagocius. Žmonių prisirinko apie 200. Žmonės buvo gaudėdinti, tik kalbant Michelsonui apie bažnyčios statymą ir aiškinant, kad čia labai sunku bažnyčią pastatyti, nes nedaug yra lietuvių, o bažnyčiai reikia daug pinigų, keli bažnyčios statymo šalininkai pradėjo murnėti.

Tarpusė Moskietė deklamavo eiles.

Musų kunikas Krasnickas teipgi darbuojasi, kad tik galėtų daugiau pinigų surinkti. Surengė fairus, kurie traukėsi čielą sanvaite, iki 28 d gegužio; 30 dieną surengė balių, šokius ir prakalbas. Bet žmonės iš kunigėlio ne labai džiaugėsi, nes jis jau ir musų žmonėms tankiai net per daug grubijoniškai kalba. Todėl ir balių jo parengtą atkankė apie 20 žmonių, o kaip pats kunigas laikė prakalbą ir tų dalis išvaikščiojo.

5 d berželio bažnyčioj per pamokslą iškeikė visas prakalbas, bukjos rengiamos tik pasipilajimui. Mat vis savo mastu matuoja ir kitus.

Genys.

IS DE KALB, ILL.

Lietuvių yra čia ne mažas būrelis. Apšvietimas jų ne augščiausiai pakilęs, nes juos užima tik rudis.

Su darbais čia negeriausiai stovi. Iš kitur pribuvusiems sunku darbas gauti, nes ir ant vietos yra pakaktinai darbininkų be darb. Dviejose dirbtuvėse sumažėjo darbai.

Žmogus.

IS PEABODY, MAS.

5 d berželio buvo čia lietuviškos vestuvės ir svečiai tei gražiai elgėsi, kad policmonai turėjo į namus ateiti ir keltis sportus gabinti areštą. Vienas sportas kiti šenių bilą turėjo ir su ją manė jauniki pamokyt. Ir čianykšės moterėlės, žinoma ne visos, vertos papeikimo.

Vaikas.

IS ST. JOSEPH, MO.

Lietuvių yra čia 8 šeimos, o pavienių bus apie 30; merginų yra 2. Yra pašelpinė draugija, kuri susitvėrė 1 d gruodžio pereitą metų. Narių ji turi 22; taigi mat ne visi lietuvių turi priguli; daugelis dar bijosi, kad ji neišnyktų. Draugija vienok vis kyla, drutinasi, taigi nėra baimės, kad ji išnyktų. Neseniai draugija savo naudai parengė balių, kuris atnešė pusėtiną, kaip musų sanlygose pelnė.

Prot. Raštinnikas.

IS ROSSLAND, ILL.

Yra čia lietuviška parapija, kurią valdo kunigas Serapinas iš Kensingtono, yr teipgi kelios draugijos.

Cia susitvėrė lietuvių vaizbininkų korporacija. Ji buvo priešinąs kunigas Serapinas ir tuli jon neprigulinti lietuviškėje biznieriui, besilaikanti kunigo skverno. Jie tai atkalbinėjo žmones nuo prisirašymo korporacijon. Korporacija vienok susitvėrė, stabdymai žmonių nesulaukė nuo prisirašymo; dabar prie jos priguli jau šimtas suviršum ypatų; vieni pažėmė vieną akciją, kiti ir po kelias.

Kada susidėjo pinigai atidarymui krautuvės, vėl kunigas su savo sėbrais pradėjo agitaciją, kad niekas neitų pirkti korporacijos krautuvės mėsos. Ir tas negelbėjo. Nors nuo krautuvės užėjimo prabėgo vos trys mėnesiai, krautuvė turi jau porą šimtų dolarių pelno.

Darbi šitoj aplinkinėse yra visokių. Mokači atskančius darbus uždirba pusėtinai ypač vagonų dirbtuvėse. Paprastam darbininkui už valandą moka po 16¼c, o mašinistams po 60c.

Grigolinas.

IS JERSEY CITY, N. J.

Lietuvių netruksta, tik nematyt jų darbų tautiškoj dirvoj. Mažai kas laikraščius skaito ir, teip nieko neveikia musų tautos laibui, nors jų yra keliolika šimtų. Iki šiol čia lietuviai neturėjo savo bažnyčios, bet per tulį kunigų pasidarbavimą sutvėrė šventos Onos parapiją. Trumpam laikui laikymui dievmaldystos apėmė mažą sklepelį po italijonų bažnyčią, kuomet surinks daugiau pinigų, tuomet žadama savo bažnyčią statyti. Parapijon įstojant, reikia mažaisiais mokėt \$5. Kun. Sedvydis iš Bajorinės, N. J. apsiėmė čia visas pamaldas atlikti ir visus reikalus vesti. Kunigas ragina lietuvius turėti savo tautiški eml viens kitą, kaip išgalinti.

Yra čia keletas lietuvių vertelių, daugiausia karčianninkų. Lietuvių daugiausia dirba ant "yardų" prie karų-mazgavimo. Dirbant ant oro, saulė kepina, o bosai su darbininkais elgiasi nepergeriausiai. Už darbo valandą moka vos po 15 centų, darbininkai turi dirbt ir šventoms dienoms. Darbas už pinigus perkamas. Kas duoda \$10, tas gauna dirbt. Bet kas pramanė tas magaryčias bosams? Musų broliai. Atvažiuoja iš Lietuvos, kurgi jis darba gaus? Tai te ponuli. Daug lietuvių čia yra tokių, kurie gėdiasi prisipažinti lietuviams esą.

I. J. C.—as.

IS GRAND RAPIDS, MICH.

T. M. D. 58 kuopa parengė prelekciją, arba paskaitą apie Haley kometą ir dangiskus kunus; skaitė ją Jonas Ilgaudas iš Chicago's. Labai gerai atliko savo užduotį, publika buvo užganėdinta. T. M. D. 58 kuopos vyrų choras padainavo dvi daini: "Sudiev Lietuva" ir "Mergytė išeinant"; bažnytinis maišytas choras pa vadovystė Stasevičaus, karšią dainą "Eina garšas nuo rubiežas" ir "Močiute". Deklamavo J. Valentinavičia "I Tėvyne" ir L. Braškis "Valė". J. Garnupis išliko mierius T. M. D. ir ragino į ją rašytis. Publikos prisirinko apie 300 ypatų. Čianykštė T. M. D. 58 kuopa rengia dažnai prakalbas ir paskaitas.

Seiman į Chicago išrinko du delegatus — K. Paštuostą ir Miką Cibulskį.

5 d berželio parapijinės seserys (minykšės) teipgi surengė teatrą, lošė St. Agnes. Loškai buvo merginos ir parapijinės mokyklos vaikai. Nors lošėjai ne nuėdė kaip reikiant, bet nuo paprastų darbininkų negalima per daug reikalausti. Tarpusė buvo dainos, bet vis angliškų kalbų, nors lietuvių norėjo matyti lietuviškų kalbų teatrą ir girdėti dainas prigimto kalbų, kadangi daugumas nesupranta angliškai, todėl buvo girdėt neužganėdinimas; girdėt buvo sakant: "seserys musų vaikų ko išmokina, ar jos ne pradės mokyti vaikų chiniskų dainų!"

Grand Rapids lietuviai ne šnaudžia. Jiegi tik buna koks susinikimas, tai pilna salė prieina, tik į parapijos surengtus susirinkimus vos apie 30 ypatų susirenka. Mat žmonės priešingi kun. Matulaičiui, nes jis tik pinigus lupa nuo žmonių, o atskaitos neisduoda. Laiko dievmaldystas ant antrų lūbų, o apaciųj vaikų mokina. Skolų nesirupna išmokėti. Pamoksluose jo nieko likto neišgirsi, kaip vien, kad žmonės duotų pinigų ir keiksmus pirmėitj.

Susidėjusios kruvon vietinės draugijos žėda iškilmingai liepos mėnesjį apvaikščioti 500 metų sukaiktuvės mėsio prie Gruenwalds. Darbai eina gerai. Vietinis.

Pranesisimas.

Pranešame draugams-mokslaičiams ir Amerikoje apsigyvenusiems tautiečiams, kad pagaliau 18 gegužės šių metų Vakarų Europos lietuvių moksleivių savitarpinės pašelpos draugija "Parama" susitvėrė. Ji stengsis pagerinti materialinį savo narių buvį ir reikalaujantiems suteikti žinias apie Vakarų Europos mokyklas ir pragyvenimo sąlygas.

Draugijos Valdyba.

16 Draugijos valdyba renka kasmet tikrieji nariai. lapkričio mėnesyje per referendumą.

17. Draugijos valdyba susideda iš 5 narių: pirmininko, izdininko, sekretoriaus ir dviejų vald. narių. 18. Pirmininkas, izdininkas ir sekretorius renkami iš to miesto, kur gyvena narių dauguma.

19. Valdybos nutarimai tiesoti trims nariams sutikus.

20. Valdyba veda informacijų biurą.

21. Valdyba kasmet išdirba ir išsiuntinėja nariams taisykles, pagal kurias dalinamos pašelos.

22. Kasmet Valdyba išduoda atskaitą kuopoms ir visuomenei per laikraščius.

23. Draugijos nariai per referendumą sprendžia apie svarbesnius draugijos reikalus, išriša lietuvių valdybos veikime nesusipratimus, sprendžia apie įstatų permainą.

24. Referendumą tvarko Draugijos valdyba.

25. Paminėta Draugijos įstatų (1—4) negali buti permainingi be dviejų trečdalių narių sutikimo.

26. Draugijai sustojus gyvuoti, jos turtas pereina į rankas draugijos su panašiu tikslu.

MUSŲ ŽEMĖ BENE MAINYS SAVO VALDYTOJUS.

"Nors daug jau buvo apie tai rašyta, bet vis dar permaži. Musų žemė, kuri mus per amžius maitino, kuri mes kaip įmanydam grynėme, rodos, supykusi ant savo sunų žada valdytojus išaišnyti.

Iš Vakarinių varo savo "Drangnach Osten" vokiečiai. Jau kai kuriuose parubežinėse Suvalkų gubernose, per gminų sueigas ir dabar vokiškai kalbantį gyventoją užkrečia lietuvių ir tt. pasirem-damas gyvais faktais rašo "Lietuvos Žinios" 37 num.

Mat maskolių valdžia pirkinėja Lietuvoje žemę ir ant jos apsidina maskolius iš visų užkampių sutrauktus, ir su jų pagelba mano lietuvius ištauti. Lenkai tai patį daro — nori sulenkinti lietuvių; net vokiečiai ir apipirkinėja lietuvių žemę, leidžia į lietuvių širdį savo gylį.

Mes lietuvių, nors savo politiskos savitovystės, ir neturime, bet kad lietuvių apgyventas gana didelis plotas žemės, tad su pasigėrėjimu galime sakyti, kad turime Lietuvą. Vienok, jeigu svetimausioms pasiseks išpirkti musų žemę ir ištauti lietuvius, tai liksim, kaip žydai, be savo tėvynės. Bet žydai nors neturi žemės ir tėvynės, bet kad jie mėgsta mokslą ir apšvietimą tarp jų stovi augščiausiai, tai jie, nors išsiklaide po pasaulį, bet netik savo tautystę, išlaiko, bet vaizbą kaip kur apvaldė, o per tai ne tik nenyksta, bet eina tvirtin, bujoja. Lietuviai gi, jeigu nesumansys išlaikyti savo šalies žemę savo rankose, ir dūmai, vėjo blaškomi dings. Bet ar galime leisti, kad mūsų edikai mus sunaikintų!

Žinoma, kad ne. Jau yra užmanyta įkurti lietuvišką banką, tik pirkimui parduodamos žemės Lietuvoje, — tad nereikia tą dalyką atidėlioti, bet reikia vikiinti ko greičiausiai. Jeigu banka bus uždėta ir atsakančiai vedama, tad pinigų bus, reikia tik juos sutraukti į krūvą. Turint pinigų, vietoje maskolių, vokiečių, ar lenkų, mes patį tapsime valdovais ir apsiginsime nuo priešių.

Be to, užtenka, kad tik žemę turėtum, — mums reikia dar apšvietimo, didesnį tautiško susipratimo ir pagudojimo sąvęs. Dabar vienatinis musų apšvietimo, yra rašt milžinišką darbą atliks, liaulais laikraščiai ir knygos. Lietuvoje, yra daug žmonių, kurie maloniai skaityti, bet neturi už ką nusipirkti raštų; mes Amerikos lietuvių, visgi turtingesni, ne vienas skaito laikraščius, kiti turi užtektinai pinigų raštams; todėl perskaitytus laikraščius, nenumės, net nepadėdume pelyti ant lentynų, bet perskaite kas sanvaite susime į Lietuvą savo giminėms, pažistamiems, ypatingai tokiems, kurie neturi už ką nusipirkti literatūros. Teipat galima ir stačiai praneimuoti iš redakcijų laikraščius pažistantiems Lietuvoj. Skaitantis užrašys draugams Lietuvoj po laikraštį, milžinišką darbą atliks, daugiau tautai gero padarys, negu laikymas 10 balių ir piknyki ir ten po 10 dolarių pragėrę. Juk daugumas ten besilankančių ir geriančių mano, kad tai tautos laibui veikia, o visgi tai atbulas darbas, o ne šelpimas tautystės.

Reikia dar kad Lietuvoje išeinant lietuvių laikraščius savims užrašyti, nes juose ir jų gyvenimas ir reikalai aiškina, telpa daug pamokinių, kaip reikia žmonėms verstis. Aš linkėčiau, kad kiekvienoje Lietuvos grūčioj rastųsi, "Lietuvos Ukininkas", nes jis yra versmė plaukiančių gerybių, — kas nori, gali ir kitą laikraštį užrašyti.

Aš ne tik raginu kitus teip daryti, bet seniai teip darau pats: siunčiu Amerikos laikraščius ir kas metas 4 egz. praneimuoju "Lietuvos Ukininko". Ir kaip vien-

malonu, kad raštus gavę ir juos perskaitę, paskui atrašo, jog jų gyvenimas darosi šviesesniu ir vis šviesesniu, nes jaučia save žmonėmis. Tokių lietuvių ne tik neprarys svetimausių užplaukimai, bet kaip vėjas į nesugriaujamą kuną atsimuš!

Geistina, kad laikraščiai atkartotų tuos paraginimus karts nuo karto.

I. Daugmatys.

BYLA.

Komedija vieno veiksmo, dviejose permanose.

Pagal latvišką, parašė P. Narvydas

ASMENYS.

1. Dulbis — Turtingi tikininkai,

2. Rainis — Kulikovskis, advokatas,

3. Kulikovskis, advokatas,

4. Kalėjimo sargas,

5. Panaktinis,

6. Policistas.

Atsitikimas pavieto mieste.

Scena perstato gatvę. Po dešinei namas su durimis, lankais ir viešbučio iškaba, atsitinka naktvie.

SCENA I.

Mat maskolių valdžia pirkinėja Lietuvoje žemę ir ant jos apsidina maskolius iš visų užkampių sutrauktus, ir su jų pagelba mano lietuvius ištauti. Lenkai tai patį daro — nori sulenkinti lietuvių; net vokiečiai ir apipirkinėja lietuvių žemę, leidžia į lietuvių širdį savo gylį.

klavau po jį. — Ir kagi jus manot? Ateina toks Rainis ir nori atimti mano prūdą.

Kulikovskis. Tai yra didelė skriauda!

Dulbis. Aš jam nepasiduosi! Kad ir paskutinius maršinius prisiečių parduoti, jei jau nieko nebeturėčiau, tada tik mesčiau.

Kulikovskis. Suprantama. Tiesa turi pergalėti.

Dulbis. Mes jau septyni metai bylinėjames! Šįmet daugiau įsi-pykimo, negu tas visas prūdas ver-tas.

Kulikovskis. Bet tada bus di-delis džiaugsmas, kuomet bylą iš-lošime!

Dulbis. Prieš dešimtį metų atė-jis iš kasininkų šis besarmatis Rai-nis ir nupirko mano mirusio kai-myno ūkį. Aš jau tuomet nie-ko gero nelaukiau nuo jo. Toki svetio valkatos nie-kam netikę. Kiekvienas geras žmogus pasilekia ten, kur jo tėvai gyvena.

Kulikovskis. Žinoma. Bet šiuo- se laikais jau nuolat pasitaiko, kad kiasušis nori būti gudresnis už vištą.

Dulbis. Tikta! tokiais žmo-nėms kaip Rainis nėra niekur ge-rai, jie niekur negali ramiai ki-utot, toki žmones kaip Rainis tai tik fe...

Kulikovskis. Teip! Pasilik sa-vo vietoj ir valgyk savo uždirtą duoną.

Dulbis. Teip tai jis. Iš pra-džių varėsi per pus užtektinai, teip buvo iki tai denai, kada pas mane atėjo ir norėjo gauti prūdą pasta-tymui vandeninio malūno. Su-prantama, aš to jam nedaviau. Musų tėvai veždavo savo javus malti už 20 viorstų į Krumų ma-lūną, ir kamgi mums ką ten pra-simanyti naujo... Kadangi aš nenorėjau atiduoti, jis pradėjo eiti su visokiais prirodymais, norėjo mane ptinginti, kad prūdas pri-gulys daugiau jam negu man.

Kulikovskis. Tas yra stebė-tinu!

Dulbis. Bet šį kartą jis priejo liptu galą: aš esu toks ukinkas, kūrį hėsiabodo nei jokios bylos, nors jis trauktus visą simetį.

Kulikovskis. Šį kartą jis nieko negaus. Jis gal savo malūną sta-tyti kur nori, bet iš jį prūdo jam vandens nėra.

Dulbis. Vandens! Nei kiek. Nors jis tuojas nusiptyti ir tai neduociau tam niekadeiui. — Ar matėt kaip jis šiandien teisme iš-rodė? Su tuo jis manes vistik nepadarys laidesniui.

Kulikovskis. Kad tik išturėtu-mėt iki galui!

Dulbis. Nusprendimas rodo greitai įvyks. Ar ne, pons advo-kate?

Kulikovskis. Teip. Ilgiausia, jei ins keturias savaites. Mes tą bylą išlošime, man galit užsi-tikti.

Dulbis. Jei nepasisektų išlošti, tai pereisim iš naujo.

Kulikovskis. Nebus reikalo, jei mes nepamesime.

Dulbis. Gerai, pons advokatai, kada mano rankose bus teismo nusprendimas, tai be sataro už-mokesnio jį gausit vėl rieby ka-lakutį.

Kulikovskis. Labai džiaugiuosi, jau dabar numanau koks tai bus garsus nusprendimas.

Dulbis. Taigi su laba nakčia! Man norisi miego: turbūt, bus jau dvylikta nakties, mes laukininkai neįpratę teip ilgai nemiegoti, pas mus visi eina anksti gulėti.

Kulikovskis. Bet ir anksti ke-liate. Žinau jus, žinau. Na, tai labanakt! Už keturių sanvačių bus nusprendimas (išeina).

Dulbis. Laba nakt! Pasvei-kinkit savo mylimą pačutę (skam-bina) prie viešbučio durų).

...tas mano advokatas nekoks žmogus. Lai Dievas apsaugos bent vieną nuo jo rankų (skam-bina). Tos jo navatos skaitlinės, kurių niekaip nesuprasi — vistik lotyniskai ir lotyniskai surašytos (skambina). Jei nebutų mano tei-sybė, tai galėčiau tą prūdą mesti po vėlnias, bet kagi, dar vėl dėl tokio niekšo kaip Rainis — ne, geriau nusiskandyt (skambina).

...jau begėdžiai guli kaip negyvi. Ma-no bernai greit jau kelsis, bet ši-tie čia guli kaip užmieję. (Baldosi prie langų vis smarkiau). Galbut čia pirmiau išgirs negu skambutį. Po velnių, atidarykit, kas jums yra (išmūša stiklą)? Teip, vistik ne-

tikusiai! Palauk! Jei aš langa atidarysiu, tai įėjim į vidų. Nuo priemenios prisigriebiu į svetkam-barį, o iš ten netoli laiptų.

SCENA 2.

Dulbis. Panaktinis ir policistas. Panaktinis. (tyliai). Tyliai, tą mes suimsime.

Dulbis. Lango stiklas, niekis. Už jį aš užmokėsiu, — kiemsar-giu už įleidimą, teip ar teip butų reikėję duot. Policistas prisiskū-s nusitveria.

Policistas. A, a, čia tu esi!

Dulbis. Na, kasgi tas?

Panaktinis. A, tai tu dar neži-nai, vėl klaus!

Dulbis. Žmones ko jus nuo manęs norit?

Policistas. Tavę į kalėjimą nu-gabenti, rytoj ponas antstolis ži-nos kas toliau daryt.

Dulbis. "Tai už kagi?"

Panaktinis. Jis lips naktį per langą prie svetinių žmonių ir klaus-sia, kam jis sumtas!

Dulbis. Taigi jus supraskit, kad aš čia gyvenu.

Policistas. Teip? Kodėlgi tu lendi pro langą?

Dulbis. Todėl, kad man durų neatidaro.

Panaktinis. Dėl tokių, kaip tu, suprantama, kad nelaikys durų at-darę.

Dulbis. Nebukit pasiūtę, leiski-te, leiskit, sakau!

Policistas. Et, kam čia tiek daug plepėti! Jei busi nekaltas, tai rytoj išleis.

Dulbis. Nugį supraskite, (grai-bosi po kišenių). Stai išsigerimui pinigų, tik leiskit mane. — Pone-Dieve, kurgi tas mano pinigų mai-selis?

Panaktinis. Tą, turbūt, jį kur nors palikau ir... gal čia?

Dulbis. Jis turbūt bus likęs vy-no sankrovoj.

Policistas. Hm, matyt tu ge-ras paukštukas; na, tai pažiūrė-sim. Na, eik!

Dulbis. Prikelkit tą namų gy-ventojus.

Panaktinis. Et, tai mums butų daug darbo. Čia iškultas langas, stai mėtosi stiklai. Tu lindi pro langą į namą, tai yra įsilaužimas, plėšimas. Todėl mars į policijos nuovadą, ten mes pažūrėsim!

Dulbis. Apie ką ten pasitūrėsim!

Policistas. Hm, matyt tu ge-ras paukštukas; na, tai pažiūrė-sim. Na, eik!

Dulbis. Prikelkit tą namų gy-ventojus.

Panaktinis. Et, tai mums butų daug darbo. Čia iškultas langas, stai mėtosi stiklai. Tu lindi pro langą į namą, tai yra įsilaužimas, plėšimas. Todėl mars į policijos nuovadą, ten mes pažūrėsim!

Dulbis. Apie ką ten pasitūrėsim!

Policistas. Hm, matyt tu ge-ras paukštukas; na, tai pažiūrė-sim. Na, eik!

Dulbis. Prikelkit tą namų gy-ventojus.

Panaktinis. Et, tai mums butų daug darbo. Čia iškultas langas, stai mėtosi stiklai. Tu lindi pro langą į namą, tai yra įsilaužimas, plėšimas. Todėl mars į policijos nuovadą, ten mes pažūrėsim!

Dulbis. Apie ką ten pasitūrėsim!

Policistas. Hm, matyt tu ge-ras paukštukas; na, tai pažiūrė-sim. Na, eik!

Dulbis. Prikelkit tą namų gy-ventojus.

Panaktinis. Et, tai mums butų daug darbo. Čia iškultas langas, stai mėtosi stiklai. Tu lindi pro langą į namą, tai yra įsilaužimas, plėšimas. Todėl mars į policijos nuovadą, ten mes pažūrėsim!

Dulbis. Apie ką ten pasitūrėsim!

Policistas. Hm, matyt tu ge-ras paukštukas; na, tai pažiūrė-sim. Na, eik!

Dulbis. Prikelkit tą namų gy-ventojus.

Panaktinis. Et, tai mums butų daug darbo. Čia iškultas langas, stai mėtosi stiklai. Tu lindi pro langą į namą, tai yra įsilaužimas, plėšimas. Todėl mars į policijos nuovadą, ten mes pažūrėsim!

Dulbis. Apie ką ten pasitūrėsim!

Policistas. Hm, matyt tu ge-ras paukštukas; na, tai pažiūrė-sim. Na, eik!

Dulbis. Prikelkit tą namų gy-ventojus.

Panaktinis. Et, tai mums butų daug darbo. Čia iškultas langas, stai mėtosi stiklai. Tu lindi pro langą į namą, tai yra įsilaužimas, plėšimas. Todėl mars į policijos nuovadą, ten mes pažūrėsim!

Dulbis. Apie ką ten pasitūrėsim!

negalėjau tos gatvės atrasti kur aš apsisitau.

Kalėjimo sargas. Tas gali buti! **Rainis.** Kaip vadinamas tas viešbutis, kuriame apsinakvojau, visai pamiršau.

Kalėjimo sargas. Tas kiekvie-nam gali atsitikti, kuris neturi ap-sigvenimo vietos; tas gali buti ir su jūsu mylsta... (juokiasi).

Rainis. Tas kiekvienam gali at-sitikti! Todėl tegul nesiskubina areštuoti jeb ką...

Kalėjimo sargas. Plėšimai ir vagystės čia tankiai atsikartoja. Musų panaktiniam prisakyta kuo-astriausiai, areštuoti nužiūrėtus žmonis, o jus lyg tyčia tokiu ir iš-rodote.

Rainis. (Perpykusiai trypdamas). Ne, aš neleisiu, kad mane skaitytų kokiū ten žuliki! Tegul jis vel-niai! Perdaug tyčioties nesiduosiu.

Kalėjimo sargas (ramiai). Teip, galit išsipardyt, kiek norite; pasi-darysit ramesniu. Labą nakt! (nori išeiti).

Rainis. Palauk! Nejaugi aš čia turiu pasilikti?

Kalėjimo sargas. Ar jus vis abejojat? Mes dabar gyvename netikusiuose laikuose! Panaktinis jus suėnė, jus čia atvesti, aš turiu jus prižiūrėti — kiekvienas pildo savo pareigas; gerai įtaisytoje ūk-je viskas eina nei per siulę nei ne-nukrypdamas.

Rainis. Ar tik nėra visai ki-taip (meta švarką ir kepurę ant kairiosios lovos)? Kada mane iš-leisit?

Kalėjimo sargas. Aš to nežinau.

Rainis. Ką? ir aš turiu, nieko nežinodamas, čia sėdėti!

Kalėjimo sargas. Jei jus esate ukinkas Rainis, tai tą jus turė-sit ponui antstoliui prirodyti.

Rainis (pasididžiuojančiai). Te-gul tik jis pažiūrį mano popieras; dings visi nužiūrėjimai.

Kalėjimo sargas. Tai ryt busi-te paleisti. Bet jei pasirodys, kad esate prigavikas, tai jus paduos tirinėjimo teisėjui, po ištirimo vėl kalėjimui, o paskui jau teisman, ten jus nuteis į darbo namus. Gė-rai surengtoje ūkėje niekas nenū-krypst nei per siulę.

Rainis. Devyni velniai kad pa-gautų! Ar tai aš išrodau apga-viką?

Kalėjimo sargas. Kodėlgi ne? Išveidvoj nėra terp apgavikų ir teisingų jokio skirtumo! Jei ap-gavika iš išveidvos galėtų pažinti, tai teismams labai būtų tinkama!

Rainis. Taip; na, tai naktis vis-gi praeis! (krinta ant kairiosios lo-vos). Netikusi ir kieta.

Kalėjimo sargas. Dar yra kie-tesnės! Pasimk sau minkštesnę pagalvę, tai bus minkščiau.

Rainis (rodo ant lovą). Ar tai aš nebusi vienas.

Kalėjimo sargas. To negaliu žinoti. Jei šį vakarą kitą kokį nu-tvers, tai įvesiu čion pat. Labą nakt! (išeina).

Rainis. Ar tai man reiks tam-soje pasilikti?

Kalėjimo sargas. Žinoma. Po devynių vakare negalima kalėjime šviesos turėti.

Rainis. O jei aš užmokėčiau?

Kalėjimo sargas. Hm, tas yra kaskitas. Nėra įstatymų be iš-ėmimų!

Rainis. Na, tai už mano pini-gus.

Kalėjimo sargas. Už pinigų viskas pasaulėje galima.

Rainis. Aš teipgi tikiu tam. Tad imkite štai pinigų, atneškie butelį vyno, vakarienę ir palikite žvakę!

Kalėjimo sargas. (padedą po kairę žvakę). Gerai, ponas Rai-ni, aš jums viską pristatysiu (iš-eina).

SCENA 1.

Rainis. Kalėjimo sargas.

Kalėjimo sargas. (su žvake ran-koje, atrakina duris). Na, eik čia į vidų.

Rainis. (Ploščiaus kišeniai pilni visokių teismo aktų). Bet aš jums dar kartą sakau, kad aš esu ukinkas, Rainis iš Berzenų!

Kalėjimo sargas. (nepaisančiai). Tas vis gali buti!

Rainis. Šendien turėjau teismę reikala, tamsta suprant, svar-bų reikala, (tapsnoja per ploščiaus kišenių), todėl ir atvykau į jūsų miestą. A, ką ant to pasa-kysit!

Kalėjimo sargas. Tas viskas gali buti!

Rainis. Tai už ką aš suareštuo-tas?

Kalėjimo sargas. Jūsų pačių ge-rovi. Jus galėjo kas nors ap-vogti.

Rainis. Nedarykit kvailių juo-kių — aš klausiu, už ką mane su-areštavo?

Kalėjimo sargas. Nors tas nė-ra mano priderytė, bet jums iš-aiškiniu. Tu brolių naktį klai-džioj po gatves, apart to — esate nepažįstami, ir kas svarbiausia, ne-žino kur gyvenate.

Rainis. Susimildamas. — Aš čia suvisu svetimas jūsų mieste,

visokie negerumai per ją įsila. Ir tas pikčius Dulbis vaikioja mane po visokius teismus, jau septyni metai. Per tą laiką nėra man ra-mios valandos. Hm... J ketu-rias savaites, manau, bus viskas užbaigta. Tai jau nebūtų teisybės pasaulėje, jei aš neisilaimėčiau! Ma-no advokatas tikrai velnio vaikas, tą galiu sakyti nebeapsididžiuo- (atsisėda). Na, vieną naktį visgi čia išversiu (atsigula).

SCENA 3.

Kalėjimo sargas. Rainis ir Dulbis.

Kalėjimo sargas (atidarydamas duris, iš lauko pusės). Čia nepra-žūna nei vienas, kurį mano globai pveda, tai aš aprūpinu. Gerai įren-gtoje ūkėje nieks nenukrypta nei per siulę. Eikit į vidų, ten jus laukia draugas!

Dulbis (jeidams). Bukit visi prakeikti. Aš geidžiu, jūsų mie-ste...

Kalėjimo sargas (pertraukdamas). Teip, tas nieko ką jus plepat ir koliojat; paskui bus jums leng-viau... (daromi teip daro (iš-eina)).

Rainis (pasikelia ir atydziai klausosi).

Dulbis. Prakeiktas likimas, (ei-na į priekį, meta švarką ant de-siniosios lovos, ir žiūrį į Rainį). Kasgi tās, tai aš čia ne vienas?

Rainis (atsisėdęs, žvalgoši).

Dulbis. Tas išrodo... (paži-tyti šaukia) Rainis! (Rainis "kartu" ir Dulbis puola prie du-rų ir baladojas). Ei, kalėjimo sarge, durininkai, prižiūrėtojai, po-licija. Eil! (Baldosi).

Dulbis (užbėga už savo lovos). Ei, nakties sarge, kapralai, žemsar-gi, seržante, paolicieri, vakmiste, žandarai, teismo rėda, policistai, katras tik tokius vardus turite!

Rainis (girdi). (Girdi raktą girdžėjimas).

Rainis (apsivelka švarką). Ačiū Dieviui — jis ateina!

Kalėjimo sargas (jeina). Kas čia darosi? Kas atsitiko? Ko jus teip reikalaujate, lyg kas jus smaug-tų, ar ką!

Rainis. Kalėjimo sarge! Su šiuo žmogumi aš negaliu drau-ge buti.

(Pabaiga bus).

RAUKSLĖMS GYDUOLĖS.

Rainis (Dr. Juoktveris).

J. Viskoskos (Pabėgėlininkas).

Apie pora mėnesių atgal, vieną gražų rytą anksti paklės iš lo-vos, su vos prakrapstytom akim ir sutaršytas plaukais ėjau laukan palesinti ir išleisti ant kie-mo vistas. Vos išėjus per duris, išgirdau kasžinką atdundant tre-pais augstyn. Tuojais pasirodė keistas vyras su pablokšta ant vir-šugalvio kepure ir palaidu žiponu, turintis rankose kasžinkoskie po-pieras. Išrodė lyg agentas, tik tiek buvo stebėtina, jog teip an-ksti atėjo ir skubinosi, tartum pen-ki vilkai paskui vyks. Jis buvo sušilęs ir greitai alsavo. Nubrau-kęs ranka per kaktą jis greitai prabilo. "Esmi cenzo surašyto-jas; viską, ko tavęs klausiu, turi greitai ir teisingai atsakyti". Aš prižadėjau viską atsakyti, nes Vi-liam Taft pagarsino, jog du metu į anglišką itupdys už neatsa-kyką. Surasinetojas pradėjo grei-tai manęs klausiti sekanciai: "Ar tu juodas, ar baltas? Ar esi vy-ras ar moteris? Kada gimei, kiek metų ir kur gimei? Ar esi tėvas ir ar turi pačią? Ar tu namų gal-va, ar tavo pati? Kiek metų žei-nijais? Kelinto numerio pati? Ar seniai-tu pas ją gyveni? Kiek ta-vo vaiky? Kiek tu senesnis už pačią? Ar pati meili? Ar daug turi burdingierių? Kaip, senį bur-dingieriai? Ar daug jie nedirba? Ar visus pinigus atiduodi pačiai? Ar daug yra salinų aplinkui? Ar pati leidžia rukyti? Ką tu, yeiki, kaip pati į balių eina? Su kuo ji šoka? Kokiomis pantičiomis ji aiki? Ar tankiai lovą pasiskloji? Ar pantičias skylėtas nešioji, ar užmegstas ir ar visus sagūčius turi apatinuose drabužiuose? Kiek sa-liunų esi aplankęs? Ar tau kvepia automobilijū dūmai? Ar matei Halleyo kometą? Kiek turi neidė-tų dantų? Ar žiuri į kitas mo-teris? Ar tau patinka tavo pati? Ar gražia turi tarnaitę? Ar ji meili? Ar pritari nesibūciavimo tiesoms? Kur dedi pinigų? Ar ikandi pačios iškeptą stieką? Ka-manai apie Milwaukee? Ar kada dirbait? Ar turi pačios motiną?"

Kibis. — "Išrandi, jog Steponai-čiui per visą laiką kraustosi. Jie šmet jau net trys juk kraustėsi".

Kibis. — "O! Kairių šeimyna toll tą pervirsija. Jie kraustosi teip tankiai, jog nori virvutę įsai-tyti kraustomoje budoje".

Tėmoks. — "Daktaras Regis, akių gydytojas, turbūt, labai sun-čiai verčiasi su savo pragyveni-mu".

Klausuks. — "Kas tamistą ver-čia teip manyti?"

Tėmoks. — "Nagi jo pati kas popietė nuvažiuos į vidurništį švaistos terp minios su kepure prikašinėta ilgomis spilkomis".

Stubis. — "E, seni, tie dratai sietuose, ką įdejai nuo mūsų į savo langus, išrodo kaip reginės; man rodosi, jog per jų tarpus be-veik jautis galėtų perlysti".

Laukis. — "O, jie pilnai atsako savo užduociai. Aš juos įdeju vien sulaiymui skrajojantių ma-sinų, kad ne įlėktų".

Mama. — "Teip, dukrelė, to-kiose mažose mergaitėse, kada jos buvo gerus ir klausio, pats Dievas gyvena".

Dukrelė (po kelių dienų geru-mo, gerdama kavą). — "Mama aš bijausi gert, nes kava perkaršta, da galiu Dievulį nušutint".

Draugas. — "Ką šiuo paveikslu manyta perstatyti?"

Dailininkas. — "Valgi ir nāk-vynę per šešias savaites".

Ponia Balbienė (eidama su vy-ru po pietų nuo ponios Davienės). — "Andriau, ponis Davienė sakė, kad surengimui tų pietų ji turėjo daugaus kaip 50 virėjų".

Ponas Balbis. — "Oho, dabar tik dasprastau, kodėl teip velniška buvo ta jų vistinė sriuba".

"Ar tamista priklankauji greitai pagijimui?" paklausė jaunas me-dicinos mokyns, perskaitęs vieną

Ar daug pati turi giminių? Ar paskolintus pinigus gauni atgal? Kas atrado Žieminį Polį? Ar tankiai vaikų naktį supi? Ar pati girtam kišenių nekrausto? Kaip ji tave sveikina — sluota ar samčiu? Ką ji labiaus myli — tave, vaikus, šunytį ar katę? Ar veinas praleidi vakacijas? Koks dydis tavo pačios gorseto? Ar tavo kedės išlaikytų Taftą? Kaip šneki? Ar gali perskaityti, ką pa-rašai? Ar esi kurčias ar rašias? Ar daug tavo pati gauna dovanų? Ar ilgai manai gyent? Ar turi namie papugą? Ar pati tiki, ką sakai? — Toki ir daug kitokių klausimų teip pylėsi iš statistikos surašytojo burnos, kaip iš kokio grafono, jog man nebuvo laiko nei pusę žodžio pratariti. Mane, beklaušinėjant, šaltas prakaitas api-pylė, kvapas susiaulė ir aš už galvos nusistvėres atbulas parsivirų ant kedės. Tuotarpu iš kambario pa-sigirdo mano pačios sijosų sla-mėjimas. Surasinetojas liovisi klausius, tik rašė. Po tam umai apsisuko, — per duris ir nudėdė jo kaip viesula žemyn trepais į ki-tą stūbą. — "Jis viską žino..." — aš pratariau vos atsikvėpdamas. "Kas čia buvo?" — užklusė ma-no pati. "Tai tas cenzo suraši-nėtojas buvo, — jis viską surašė, jis viską žino..." — pratariau šluostydamas nuo kotos prakaitą.

"Ar jis ir apie kitus ką pasakojo? Ar nesakė, jog ta ponis Jonienė, ką skersai gatvę, turi jau dau-gias keturiasdešimt metų, tik gi-riasi, kad jaunesnė? Ką tu jam sakei?" — "Teip, sakiau... jis jau viską žino", — jau viską ži-no", — susimaisęs atsakiau. "Tai ar jis žino ir kad aš rytinę sunkią jau trečias metas tą pačią nesio-ju?" — "Teip, jis žino". Mano pati tik šlėst apt alos ir sukrito. "Ai tu, dievulėliau, tai jis dabar visoms išpasakos!..."

Persigandęs žmogus strimagal-viais įsivertė į policijos stotį. "Ma-no gyvastis pav

Žydu Likimas Gudijoje.

Pagal Ignaciję ir Daugelį Kitų,
Sutaisė
JUOZAS KUNICKIS.

sais. Kadangi ji užtūpė ant sosto, tai tas principas liko atidėtas tolesniam laikui. Tai gi tuom tolimesniu laiku ir buvo 1772 m., po padalinimui Lenkijos.

Žydu gyvenimas Lenkijoje buvo didei vargingas. Ne tik-ką jie nesikaitė piliečiais, bet neturėjo jokių tiesų. Neveizint į visas aplinkybes, žydai, ačiū Lenkijos dvarponių girtuoklystei, buvo vieninteliais pirkliams, kuriuos eksploatavo visi luomai. Lenkijos aristokratams (didžponiams) patogiu buvo turėti žydus be tiesų, ypatiskai liuosus. Užduotis žydu buvo viena: — atnešti kuo daugiausiai didžiųjų namų naudos, visada alkanais ponams. Mažydam, kokią naudą atneša žydai, dvarponių atstovai, 1740 m., įnešė į seimą sumanymą, idant žydus padaryti baudžiauninkais. Kas link ekonomikos pusės, tai žydai buvo dvarponių vergais, ant kurių žemės jie gyveno. Daug viso ko jie nukusdavo nuo savo ponų, bet galų-gale, viskas pasibaigė ant lėšinių atskaitų, geriaus pasakius, auksas reguliavo visas tarp žydo ir pono aplinkybes. Auksą paprastai mokėdavo ne pavienios ypotos, bet draugijos, paprastai vadinamos „kagalais“. Kagalas buvo vienintelė žydu organizacija, apgyminui tikėjimui ir tarybų. Pabaigoje XVI amžiaus, ta organizacija galutinai su brendimo Lenkijoje ir Lietuvoje. Apie tą dalyką Kagalas tapo pripažintu vietinio savyvaldos, — tai buvo tarpininkas žydu su lenkų valdžia. Kagalas apėmė savo globon visą naminę žydu politiką, kaip antai: taikė žydus kilius tikėjimams arba svietiskiams nesutikimams. Tokiam padėjime žydai pateko Gudijos valdžiai.

Manifeste, 11 d. rugsėjo, 1772 m., apie prijungimą Baltgudijos, buvo pasakyta: „Kiekvienas gyventojų luomas naudojasi lygiomis tiesoms su visos Rusijos gyventojais“. Kas link žydu buvo minėta, jog jie pasilikę prie tų pat tiesų, kokiomis naudojasi iki šiam laikui. Abelnai paėmus, manifeste pasakyta apie žydus labai neaiškiai. Klausimai apie tai, kokią vietą užima žydai po naują globa, apie vietinę savyvaldą, liko apiešti.

13 d. rugsėjo, 1772 m., buvo atnaujinti Kagalai. Nuo šio laiko prasideda apvertimas padėjimas žydu Gudijoje. Šiandien žyda turi apie 650 specialius prisakymus, tuom tarpu Talmude žydai turi tik 613 prisakymų. Keista tas, jog rusų valdžia, ką duoda tiesiąją ranką, tą pat atima kairiąją. Visi jo prakilūs sumanymai pasibaigia ant nieko arba naujais „prakilniais“ varžymais.

Taip, antai, vienu tarpu pasirodė, buk Katrės II valdžia įkūnys lygybę tiesų, ką ir buvo pradėjęs. Tokiu būdu ir žydai būtų gavę lygias tiesas.

1778 m., Baltgudijoje, tapo apskelbti įstatai apie gubernijų tiesas. Geizdama idant išsilaipintų čionai pramonė, Katrė, 1780 m., užganėdino žydu maldingumą ir daleido jiems rašytis prie pirklių. Nuo to laiko žydai tapo piliečiais ir pirkliams ant valdiškų pamatų. 13 d. rugsėjo, 1783 m., Baltgudijos jenerolui-gubernatoriui tapo prisiūstas Augščiausias Paliepimas, idant žydams būtų daleista dalyvauti vietinėj savyvaldoj, kaip įgalotiems atstovams. Išsų pasirodė, buk artinasi laikas kuomet žydai taps piliečiais, ant žodžio pasmėj. Buvo daug atsitikimų, jog žydai davavo savyvaldiškose įstaigose kaip lygūs piliečiai.

23 d. gruodžio, 1791 m., tapo išleistas apskraštis, idant pilietiskomis tiesomis natūptų žydai vien Ekaterinoslav, Vitebsko, Vilniaus, Gardino, Kijevo, Minsko, Mogiliovo, Podoliaus, Poltavos, Hersono Černygovo gubernijose ir visoj Lenkijoje.

1794 m. tapo paskirti žydams dvigubi mokesčiai. Vėliau apybuvo žydu tiesas nekuse gubernijose. Carienė Katrė II pareikalavo, idant Kagalai rūpintų vien tikėjimo reikais, tai yra, idant išsilaipintų savyvaldos. Čioninteliu Katrės II nuopelnui yra tas, jog ji daleido žydams gyventi Naujarsijoje. Trumtesis viešpatavimas Povolio I tartum lėmė geres žydams ateiti. Pats caras apsiėdavo su žyda gana malonei ir teisingai. Prie jo pradėjo išdirbimas tam tikrų žydams tiesų. Apie tą laiką tapo pasiūstas į Mažusiją ir Baltgudiją senatorius Deržavinas, ištirti prieštaringo varginio padėjimo vietinių ukinkinių. Sugryžęs Deržavinas nepajudino tikrąjį prieštą — baudžiamą ir skriaudikus žemvaldius, bet visą bėdą suvertė ant žydu. Atžargiai atsiliepė kaslink to pat klausimo Lietuvos jenerolas-gubernatorius Frizelis. Gerai ištyręs žydu klausimą jis rašė Peterburgan: „Idant pabaigti žydu klausimą, reikia apginti vargus nuo priešų, ištraukti iš vergijos ir padaryti pamatinę reformą. Pamatas tos reformos, pagal jo nuomonę, tai šviesa ir lygybė. Bet šitas dailus sumanymas tepasiliko tik sumanymu.“

Aleksandras I pradėjo liberališkai viešpatuoti. 9 d. lapkričio, 1802 m., jis įkūrė tam tikrą komitetą ištyrimui ir sutvarkymui žydu klausimo. 1803 m., tas komitetas išsireikšė:

„Valdžios pasikėsinimai padaryti reformą, neturi jokios vertės, kadangi amžinas tradicijas nori panaikinti fiziškomis įiegomis. Geriausia reforma — tai liuosybė“. Komitetas priėjo iki negirdėtų, tokių sumanymų, kaip antai: pakviesti komitetan atstovus nuo žydu. Rodėsi, jog žydu padėjimas pasigerins. Vienok to komiteto darbai pasirodė 1804 m., iš kurių buvo aišku, jog valdžiai rūpėjo ne žydu gerovė, bet vien ypatiska. Aplinkraštėje 1804 m., 34 punktu tapo žydams uždrausta gyventi kaimuose, laikyti karčiamas, viešbutius ir tt. 60 tukstančių neturtingų šeimų išvijo tas punktas iš kaimų. Iki 1 d. sausio, 1808 m., turėjo visi žydai persikraustyti iš kaimų į piliis. Čion tai valdžia ir susidūrė su teisybe. Ištrėmti žydai neturėjo kur dingti. Aimanavimas pakilo po visą šalį. Prie tokių aplinkybių valdžia, 1807 m., atidėjo savo paliepimą tolimesniai laikui. Ilgainiui, 34 punktą, 1843 m. tas pats Mikas I paliepė ištrėmti žydus iš Kijevo ir Padoliaus gubernijų ir ant 50 viortų nuo Vokietijos ir Austrijos parubėzių. Šis pastarasis paliepimas tapo atmainytas tik 1904 m. 1888 m. tapo ištrėmti žydai iš Jaltos, o 1891 m. ir 1892 m. apie 20 tukstančių žydu iš Maskvos ir tt.

Lietuvoje žydai visą laiką neturėjo jokių valdiškų tiesų. 1835 m., 77 punktu, žydams buvo leista dalyvauti vietinėje savyvaldoje. Bet tas punktas įvykdiminio nesulaukė.

Vilniaus, Kauno, Gardino ir Minsko rėdų valdonas, kunigaikštis Dolgorukovas pakėlė prieš 77 punktą protestą, prie kurio prisijungė dalis krikščionis liaudies. Pasekmes žinomos: 77 punktas tapo atmainytas 1844 m. ir valdžia panaikino Kagalus.

Laikė didžiųjų reformų, vėl sužibo an žydu padangės šviesos žiburėliai. Įstatuose 1864 m. nėra pabriežta jokių specialijų žydams apybuvimų. Bet 1870 m. atnaujinę istatus, apie dalyvavimą žydu vietinėje savyvaldoje.

Nuo 80 metų vėl prasideda žydu persekiojimas. 1882 m. valdžia uždraudė gyventi kaimuose. 1886 m. ir 1887 m. švietimo ministeris savo cirkuliaruose nurodė, idant moksliskais įstaigais būtų priimama tik 10% (nuosimtis) žydu. Tais pat metais uždraudė gyventi Rostove ant Dono ir Taganroge. 1888 m. apybuvo skaitliū prisiekusių advokatų 1890 m. panaikinti privatiški advokatai. 1892 m. žydams uždraudė gyventi Kubanio ir Teriaus apskrityse. 1896 m. tapo apybuoti kareiviai žydai.

Dabar aišku, jog ant Katrės II pamatų rusų valdžia nieko nepastatė, dagi pačius pamatus sunaikino.

III.

Kalbos apie ekonomiską ir socialią lišką žydu padėjimą Blioho darbai. Apie eksplotaciją (išnaudojimą) žydu prie fiziško darbo. Dora. Ekonomiskais padėjimas. Nubagystė. Užbaiga.

Žiūrint į žydu klausimą Rusijoje, negali nepasipiktinti jos neapybuota patvaldyste. Eidama progreso keliu ji, XX amžiuje, atėmė 5 milijonams gabiausių žmonių žmogiskas tiesas. Iš aukščiaui minėto aišku, kiek turėjo nukęsti tie nelaimingi nabagai per tokius ilgus vergijos metus. Nei viena tauta nenukentė tiek, kaip žydai. Koznai tauta turi savo priešus. Žydai kaip seniausia tauta, jų ypą laug turį. Bet, daugumas priešų da neretiškia, jog jie visi teisingi. Atskiri faktai, nėra žisos tautos pamatų. Todėl ir spręsti apie žydus abelnai, kaip tautą, pasiremiant ant pačių faktų, prōtingiems žmonėms nepriderėtu.

Ką gi užmetinėja žydams?

Arsiausias, girdi, žydu kaltė tame, jog jie yra eksplotatoriai (išnaudotojai) ir šalies dykaduonijai. Žydai ardo kaimus, išgena ukinknius, ištvirkina pramonę ir prekystę; jie nenęčia fiziško darbo, nenori kariumenęj tarantūti ir tt. Kuom žydas teneužiama, atneša vien tik ydą visuomenei, — taip išsireikšė ministeris Ignatjevas. Idant parodyti žmonėms, jog ministerio užmetinėjimui neturi jokio realiskumo, Bliohas daug dirbo iki galutinai viską ištyrė. Jeigu gi žydai ardo ukinkystę, tuomet ši pastaroji rybose, apgyvenose žydais, privalytų stovėti blogiau negu kitur. Vienok išina atžargiai. Ukinkystėje Lietuvoje ir Lenkijoje daug geriau stovi negu centralinėse Rusijos gubernijose. Nors ukinkiniai tokiose apgyventose žydais rybose, moka didesnius mokesčius, vienok, nuo 1858 m. iki 1878 m., ukinkinių skaitlius pasidaugino ant 31,5%, kuomet kitose vietose tuo tarpu pasidaugino ant 20%. A. Malšinskas (žmonių gerovė), ištyręs, parodė, jog 15-oje gubernijų, kur gyvena žydai ukinkiniai, puikiai pasitūrinčių yra 9,5%, kuomet vietose kur nėra žydu, puikiai pasitūrinčių suvis nėra. Gerai gyvena 48,1 nuosimčiai, o ten kur nėra žydu — 6,9%. Blogai pasitūrinčių beveik nėra, o centralinėse Rusijos gubernijose yra net 1/3 dalis (19,4 nuosimčių).

Pagal atskaitą 1887 m., pasirodė, jog apgyventose žydais rybose ukinkiniai 2 1/2 turtin gesni, ir turėjo dvigubai javų, o skolų dvigubai mažiau, negu rybose, kur nėra žydu. Statistika mums rodo, jog žydai ne tik ne vargina ukinkinystę, bet atžargiai.

Užmetinėjimai, buk žydai prapulė did-

laukius, niekuom nepamatuoti. Statistika mums rodo, jog 47 pavietuose Lenkijoje didž-laukiai turi nuo žydu pasiskolinę tik 1/4 dalį. Kitos gi skolos paimitos ne nuo žydu.

Užmetinėja, buk žydai platina girtuoklystę tarp žmonių; tai tik gryni žodžiai, niekuom nepamatuoti. 1884—1885, prie Aleksandro III, pasirodė, jog gubernijose, kur gyvena žydai, nuo girtuoklystės pasimirė 15 žmonių iš kožno tukstančio, kuomet kitose 35 gubernijose iš tukstančio mirusiųjų 94 buvo nuo girtuoklystės.

Kalbos, buk žydai šalinas nuo fiziško darbo ir žemdirbystės, yra grynas melas. Atskaita, 1898 m., parodė, jog gubernijose, kur gyvena žydai, 64 tukstančiai dirba fabrikuose, 412 tukstančių užsiima amatininkyste, 139 tukstančiai užsiima žemdirbyste. Jeigu da čion prikeršim visus nabagus, tuomet pamatysim, jog dauguma užsiima fizišku darbu.

Komisija, tyrinėdama žydu klausimą Varšavoje, nurodė, jog 335 Lenkijos dvarai žydu globoje, — 75% arba 3/4 puikiai pasituri. Čion bus ne pro šalį priminti 650 specialijų įstatų ir tuomet užduoti sau klausimą: kas kaltas, — valdžia ar žydai?

Jeigu žydai nenori eiti į kariumenę, tai yra tam tikros priežastys. Kariumenę tarantūja 6 nuosimčiai žydu, kuomet iš viso jų, sulyginant su visais valstijos gyventojais, yra tik 4,3 nuosimčiai. Į kariumenę ima žydus menkus fiziškai, pagaliaus į kariumenę privalo eiti visi. Už numirusius bei iškeliavusius užsienin, jų giminės priverstos mokėti 300 rub. baudos. 40,000 žydu kariavo su japonais Mandžiurijoje.

Be kaip neaiškinsim, vis žydai žmonių akyse, pakol žmonės skrajos tamsybėse, bus kraujagėriais.

Jeigu mes pažvelgsim į žydu gyvenimą tuomet pamatysim, jog tie „kraujagėriai“ gyvena baisiai vargingai. Taip, antai, Odesoje, 1/2 dalis žydu — nabagai, pilnoje prasmėje te žodžiu. Vilniuje 37,7 nuosimčiai elgėtos. Dvinske elgėtu — 30%, Žitomiriuje — 29,5%, Nikolajevje — 28,7%, Poltavoje — 27,8%, Ekaterinoslave — 25,4%, — Berdijevje 19,7%. Abelnai paėmus elgėtu išvisio yra 8 nuosimčiai. Kad suprasti koks tai didelis nuosimtis, mes pažvelgsim į žydu gyvenimą užsienyje. Šiaurės Surugijos Valstijoje Amerikos, elgėtu yra iš kožno 10 tukstančių 14, arba 0,14%; Anglijoje — 2,9%; Vokietijoje 3,4%; Prancūzijoje — 4,7% ir Austrijoje — 1%.

Tai gi mes matome, jog 5 milijonai gabiausių žmonių trokšta tvankame ore, papildu kraujuose, o verstynės ir kova už buvį viespa-tauja tarp jų lygei taip, kaip ir tarp kitų tautų. Jeigu da, prie visko, prikeršim žydu skerdynes, tuomet pamatysim žmonijos vergus laukiančius atmonijimo.

Mėginimai pertikrinti tamsią minią, jog ie žmonių darbai, anksti ar vėlai, bus nubausiti, ne atnešę jokių vaisių. Bet, ant galo, ai galima vadinti juodasimčius žmonėmis? Ar ai ne aišku, jog skerdynės persidengia į miestų ir kaimus, o ne atžargiai. Kas tai skerdynės rengia? — visuomenė jau daug turi faktų, kas link to... Ir akli pamatė! Bet gana! Aušra naujos gadynės teka, užsvis ir aušlės spinduliai. Ant biurokratiško despotizmo griuvėsių, sutversime naują gyvenimą be rybu, be valdonų, be malonių karės teismų...

Senapilė, 24—VI, 1905 m.

Mabel Collins.

PER AUKSO ANGĄ.

Vertė J. Laukiš.

Kartą man besėdint vienai savo raštinėj mistiksis svečias neprašytas įėjo pas mane ir šale manęs atsistojo. Aš pamiršau jo klausiti, kas jis toks, ar ko jis teip neprideramai įėjo, nes jis pradėjo pasakoti man apie Aukso Angą. Kalbėjo jis iš prityrimo ir dėl jo kalbos kaitros aš jam intikėjau. Aš surašiau jo žodžius; bet, deja, negaliu tikėti, idant mano rašinio kaitra būtų tokia, kaip jo kalbos,

PER AUKSO ANGĄ.

Mąsties trupinys.

PRAKALBA.

Be tikrojo filozofo kiekvienas turi savo gyvenimo filozofiją. Didžiausias tamsuolis turi šioji-tokį suoprotį apie savo gyvenimo tikslą ir ribotą nuomonę apie lengviausią ir išmintingiausią būdą to tikslu pasiekimui. Pasaulės žmogus tankiai, pats to nežinodamas, yra didžiausio filozofo. Jis savo gyvenimą veda sulyg tyriausio būdo principu ir atsisako leisti netikėtai nelaimei savo stovį padrebinti. Mąstis ir vaizdumo žmogus turi mažiau tikrybės ir jis tolydžio save išvysta be pajėgos suderinti savo sąvokas su šituo žmogaus priegimčiai ir net pačiai žmogaus gyvyčiai kuindomiausiu dalyku. Tikru filozofu yra tas, kuris nesisaviņa jokio vardo, kuris atrado, jog gyvenimo paslaptis yra nepasiekiamia paprastai minčiai teip lygiai, kaip mokslininkas kad išpažįsta, jog jis visai nepažįsta tų principų, kurie guli anapus mokslo.

Ar yra koksi mąnymo budas ar proto

pastanga, kurie padėtų žmogui suprasti didžiausius principus, regimai patenkančius kaip žmogaus gyvenimo priežastis, tai yra klausimas, kurio jokis paprastas galvotojas negali atsakyti. Bet neaiški nuovoka apie priežastį anapus matomų pasekmių, apie tvarką valdancią betvarke ir išnašiąją sanderme, perimancią nesantaras, neatleidžia akylų žemės sielų ir verčia jas pasilgti nematomybės vaizdo ir nepažinomybės pažinties.

Kam ilgiusis ir įsiekijos to, kas yra anapus visokios vilties, kolai vidujinės akys neatsidaro? Kam dursčius trupalus, kuriuos turime po ranka, ir žiūrėjus, ar iš jų nepasidaris kokia didžioji mįslis išaizda?

SKYRIUS I.

Smagumo įsiekiojimas.

I.

Mes visi apsipazinę su tuo rūstumu dalyku, vadinamu tužba, kuri žmogų persekioja, ir gana įdomiai, kadangi iš pirmo pažvilgio, tarytum, persekioja ji ne silpną ar betikslu būdu, bet su tikru ir nepertraukiamu užsivertimu. Jos apsirėikšimas nėra butinai beatvanginis, kadangi žmogus turėtų liautis gyvenęs; bet jos užsivertimas yra be pertūkio. Visuomet šešėlinės nusimimimo lytis stovį žmogaus užpakaly, savo bausim pirštu pasirengusiai ji paliešti, jei jis perligai buvo pasitenkinęs. Kas šitai smėliškiai lyčiai davė teisę sekti paskui mus nuo mūsų gimimo valandos iki mirimui? Kas suteikė jai teisę tolydžio stovėti pas mūsų duris, laikyti jas atdaras savo nepaliečiama, bet tikrai baisia ranka, pasirengusi įeiti kiekvienoj tinkamoj jam valandoj? Didžiausias filozofas, kuris kuomet nors gyvena, prieš jį, antgalo, sukniubo; ir tas tik yra filozofu tikroji reiksmė, kuris pažįsta, jog as yra neatsipriešijamų, ir žino, jog jis, kaip ir visi kiti, anksčiau, ar vėliau, turės nukentėti. Šitas skausmas ir nesmagumas yra žmonių pavildo dalimi; ir tas, kuris sako, kad jam niekas kančios negali užduoti, tik apsigaubia savo didele ir šalta savymeile. Šita apgauba gali jį apginti nuo skausmo, bet ji atskirs jį ir nuo smagumo. Jei ant žemės įsiekijos ramybės, ar kokio gyvenime džiaugsmo, tai anaipol ne prie uždarytų pajautimo durų, kurie suteikia mums prakilniausią ir gyviausią būties dalį. Jausmas, apturimas mūsų fiziškuoju kumu, duoda mums visa, kas šitoje lyty mus masina gyventi. Nesuprastina, kam žmogus užsiduotų rūpėti kvėpuoti, jei tas neduotų jam pasitenkinimo jausmo. Tas pats yra su alevieniu kiekvienos mūsų gyvenimo valandos veiksmu. Mes gyvename dėlto, kad žmagu yra net skausmo jausmas turėti. Mes geizdame jausmo, be kurio mes be atodairos pasinertume į užmaršties vandenų gilybes ir žmonių veislės išnyktų. Jei tas yra teip fiziškame gyvenime, tai tas, regimai, yra ir su pajautimų gyvenimu — vaizdumo, jausmybių, visų tų subtiliųjų ir jautriųjų žiedalų, kurie su atbukingąja įrašomąja smegenų mechanika padaro vidujinį, arba subtilišką žmogų. Jausmu yra tas, kas padaro smagumą; begalinį jausmų eilę yra gyvenimu. Panaikink jausmą, kuris žmogų verčia norėti laikytis gyvenimo bandymo, ir neliks nieko. Todėl žmogus, kuris stengiasi panaikinti skausmo jausmą ir kuris tikisi užlaikyti stovio lygumą, ar jam bus smagu, ar ne, užgauna patį gyvatos šaknį ir naikina savo paties buvybės tikslą. Ir tas, ant kiek mūsų dabartinės protavimo, ar įžvalgos pajėgos gali mums parodyti, tinki alevienam stoviu, net ryteniskajam Nirvanos pasielgimui. Šitas padėjimas gali būti tik nesulyginamai išnašesniu ir puikesniu jausmu, jei tai ištikro jis yra padėjimu, o ne naikinimu; ir sulyg gyvenimo prityties, sulyg kurios mes dabar galime spręsti, pasididinti jausmo išnašybė reiskia gyvuno pasididinimą, pav., žmogus su jautra ir vaizdumu draugo ištikimumą ar neistikimumą atjaus labiau, negu stambiausios fiziškos priegimties žmogus, atjaucia su jausmu pagelba. Tokiu būdu yra aišku, kad filozofas, kuris atsisako jausti, nepalieka sau vietos prisiglaudimui, net tolimiausio ir nepasiekiamiausio Nirvanos tikslu. Jis gali tik sau užginti savo gyvenimo pavildą, kuris, kitais žodžiais sakant, yra jausmo dėsniu. Jis pasirenka pašvesti tą, kas jį padaro žmogum; jis turi pasitenkinti vien nuovokos tuštybe, padėjimu, su kurino sulyginant austerio gyvata yra užsidedimu.

Be jokis žmogus to padaryti negali. Jo buties neliova, parodo aiškiai, jog jis vis jausmo geizdia jo tokioje padėtinėje (pozityviskoje) ir veikioje lyty, jog geismas turi būti patenkiamas fiziškame gyvenime. Praktiskias būty neapgaudinėjus savęs stoikybes dengalu, nebandyti išsilaipinti to, su kuo skirtis niekas neprivers. Ar nebūtų narsenė vada, prizaadan-tiesnė didžiojo buties mįslio išrištis permainingis jį tvirtai pristojus ir ntu jo pareikalavus paties paslapties? Jei žmonės tik apsisotų ir pagalvotų, kokias pamokas jie išmoka nuo smagumo ir skausmo, tai daug galima būtų spėti apie tą indomų dalyką, kuris šitas pasekmes gindo. Bet žmonės yra linkę be atodairos kreiptis šalin nuo ištyrimo pačių savės ar nuo išsamios žmogaus priegimties išsėstos. Bet gyvasties mokslas turi būti teip suprantamas kaip ir alevienas mokyklų buklas. Mokslas, teisybė yra nežinomas ar jo buvybė yra tik spėjama, tik mēkinama vieno, kito mūsų pažangėjusių galvočių. Mokslo (Toliaus bus).

|| Berlyno miesto valdžia rengiasi sekanciose metuose įvesti kaip bandymą apsaugojimą darbininkų nuo stokos darbo.

|| Prie Reino, 6 mylios nuo miesto Koeln, trenkė perkunas į nitroglycerinos dirbtuvę, kas pagimdė eksploziją. Gerai dar kad tas atsitiko pietų laike, kada daugumo darbininkų nebuvo dirbtuvėj; bet visgi 20 darbininkų tapo sunkiai sužeisti, yra ir mirtinai sužeisti. Didesnė dalis dirbtuvių išgriauta. Pietinėj Vokietijoj daug žmonių perkunas užmušė.

|| 7 d. berzelio pietinėj Italijoj buvo smarkūs žemės drebėjimai, kurie užėmė labai didelius plotus, pasiekė r šalį Siciliją. Daugumas namų mieste Calitri išgriauta ir po jų griuvėsiais žuvo daug žmonių, o išlikę išbėgiojo po laukus. Iš po griuvėsių ištraukė 32 negyvėjus, bet po griuvėsiais negyvu yra dar daugiau. Sugriautos triobos ant didelių plotų ir miesto aplinkinėse.

|| Berlynan 8 d. berzelio atkako garsus amerikonas Peary, kuris sakosi atlankęs šiuurinį žemgalį. Ir šia jį pakvietė teisman. Mat Peary nežumokėta kokiame ten Frankui už jo pristatytus kailius, ir jis dabar pajieško 10000 dol.

|| Pereituose metuose Prancūzijoje gimė tik 770000 vaikų. Nuo 1851 m. Prancūzijos gyventojų skaitlius pasidaugino tik ant 3 milijonų, o Vokietijoj ant 30 milijonų.

|| Berlyne, ant Jungfernhaidės trenkė perkunas į piknikininkus, ir užmušė šešias ypatas, o 17 sunaikė sužeidė.

|| Vokietijoj protestonai visur kelia protestus prieš paskutinę popiežiaus encykliką, kurioj jis įleidė protestonus. Dėl tos encyklikos gali Vokietijoj prasidėti vėl vaidai su katalikais, gali prasidėti persekiojimais katalikų.

|| Ispanijoj, mieste Valencijoj buvo susirėmimai kunigų priešininkų su jų šalininkais, kuriuose daug žmonių sužeista.

|| Ispanijoj popiežiaus delegatas pakėlė protestą prieš karaliaus dekretą, kuriom leista nekatalikams savo bažnyčias statyti panašiai į katalikiškas. Ispanijoj mat nekatalikai buvo labai suvaržyti.

|| Vokiškos kariumenės kapitonas Groble išradė specialiąją karabiną narams panėrusiems juvėse atsiginti nuo žmogėdžių žuvių. Karabinas susideda iš storo vamzdžio. Šuvis jo teip smarkus, kad po vandeniu pramuša storus plėninius karščių laivų apkaustymus.

VIENTINIS ŽINIOS.

SUFRAGETŲ MITINGUOJA.

GATVĖJE.

Anglijos sufragetės yra paprastę mitinguoti gatvėse bei parkuose. Tą patį dabar ėmė daryti amerikietės. Čicagoj, nedėdienįj 12 d. berzelio, ties Newberry knygynų susirinko apie 1000 žmonių: vyrų, moterų, vaikų. Kalbėjo panelė Helen Todd iš Chicago ir poni Dora Montefiore iš Londono, Anglijoj. Sankė moteris organizuoties į unias, pabraukė tą mintį, kad nebūtų mokama mokesčių be atstovavimo tiesų (no taxation without representation).

NORĖJO NEGRUS UZMUSTI.

Chicagoj netoli Illinois Central Tracks ir 25 gatvės kokie 5000 žmonių vijosi šėis negrus rekdam: „lynčiuoti juos lynčiuoti!“ Būty užmušę, bet policija laikų su spėjo paimti negrus į savo globą. Buvo taip: vienas baltųjų žmonių prikišo prie juodojo, kad tas jį i metęs akmeniu; negrai ėmė remtis prieš baltuosius ir tasyk visi baltieji puolė ant negrų; netolima minia žmonių vėpsojo žiūždama į „bolis“ mušimą, — išgirde rejeį, šoko ir jie visi. Venas baltųjų suprantamas kaip ir alevienas mokyklų buklas. Mokslas, teisybė yra nežinomas ar jo buvybė yra tik spėjama, tik mēkinama vieno, kito mūsų pažangėjusių galvočių. Mokslo (Toliaus bus).

Imperfect in original

"PROGRESO" BENDRADARBIAMS IR SKAITYTOJAMS.

Gerbiamieji: — "Progreso" išleistuvei, p. J. A. A. Jocio asmenyje, neįsiskaitant, man pripuola užmokėstas už mano raštus, parupintus jai, aš kreipiuosi į jus ir prašau Jūs mano skriaudą nutarti kokiū nors būdu. Šią savo prašymą ypatingai kreipiu į "Progreso" redaktorių ir jo raištinčius, pasitiekdamas, kad jie mano teisingą prašymą iškaudas. Su pagarba,

J. Laukis.

Iš Chicago's Lietuvių Gyvenimo.

12 d. berželio, 8 val. vakare, parapijos Sv. Jurgio svetainėje buvo susirinkimas, suauktas draugijos Apeividos Dievo, apkalbėjimui, ar lietuviams verta prisidėti prie terptautiško apvaikšiojimo rengiamo Chicago 4 dienos liepos, kuriame dalyvauja visos tautos su savoms vėliavoms uniformose. Mietai susirinkimas atliko atstovų nuo 17 draugijų ir nutarta, jeigu lietuviai, kaip tauta, turi prisidėti prie to apvaikšiojimo. Kadangi nebuvo žinoma gerai ant kokių pamatų tasai apvaikšiojimas rengiamas, tai liko išrinkta administracija: pirmesdžiū — L. Pocius, jo pagalbininku — B. Butkus, raštininku — J. Biezis, kuris susizinos su terptautiško komiteto ir praneš sekanciam susirinkimui, kuris atsisbuos 19 d. berželio, 8 val. vakare, to patio Sv. Jurgio svetainėje.

Draugijos negavusios užkviemo kviečiamos prisijusti komitetui, arba pirmesdžiū busiantin susirinkimam galutinam sutvarkymui programai. Laiko visai mažai beturime; jeigu dalyvausime, tai turime griebtis darbo energiskai.

J. Biezis,

2043 W. 22 Pl.,
Chicago, Ill.

Pereitoji sanvaitė Chicago's lietuvių gyvenimo buvo įdomesnė už kada nors buvusias. Veikimo ir judėjimo buvo nepaprastai daug. Dienomis išsita sanvaitė tęsėsi S. L. A. Seimas. Pamedėdžiū ir ketvergė vakarais buvo T. M. D. Seimas. Utarninko vakare buvo vakarė Lietuvių Ratelio parengta vakarė Lietuvių Ratelio parengta vakarė, koncertas ir prakalbos. Ketvergė vakare Dr. Sliupų prakalba. Pėtnyčios vakare Dr. Sliupų kalba Grand Works Chicago's dalyje ir L. S. S. A. delegatų susirinkimas. Subatos vakare S. L. A. Seimas su kalbomis ir Dr. Sliupų kalba Kensington. Nedėlioje — L. S. S. A. Chicago's kuopų konferencija.

"Pabaigtuvės". Ši komedijėlė šmet Chicago'je perstatyta jau antrą syk. Jos turinys jau "Lietuvoje" buvo pirmą kartą aprašytas. Veikalėlis parodytas lenkiškoj kalboj J. Korzeniovyčiaus, verstas A. Vėgelės. Lietuviški šokiai, dainos ir muzika pridėta M. Petrausko. Vaidinimas buvo 7 d. berželio, Columbus teatre.

Svarbiausiais vaidinimais buvo: Teklė — M. Horodeckaitė, Dalskis — V. Brusokas, jo sūnus — Butkus, Erasmienė — Vaišvilaitė, jos duklė — P. Moskienė, Prileiševičius — Duda, Kluskauskienė — O. Kuzmickaitė.

Vaidintojai savo užduotį atliko gana gerai. Ypač puikiai atliko P. Moskienė; Horodeckaitė buvo truputį per daug nedrąsi. Šokiai labai puikiai išrodė. Muzikos išpuždus laike šokių sudarė žydų muzikantas, V. Bigelis, visai nesutardamas su orchestra.

Po vaidinimų buvo "Birutės" choro dainos, vadovaujant p. Petrauskui. Dainuota apie 6 dainos. Svečiams perstatymas gana patiko, ypač patiko dainos ir šokiai.

Lietuvių Ratelio vakarienė. Ši vakarienė buvo vienu iš svarbiausių perėtos sanvaitės atsitikimų. Buvo parengta 8 d. berželio, seredos vakare, Grand Pacific hotelyje. Tai antra iš eilės metinė Lietuvių Ratelio parengta vakarienė. Tarp svečių, apat chigagiciečių, buvo iš kitur: Dr. Sliupas, p. Gabrys, adv. Lopata ir įvairūs S. L. A. delegatai. Viso buvo suvisum 200 ypatų.

Puikiausia dalis buvo koncertas. Puikiausia ir gražiausia ir geriausia

sia padainuota buvo arija iš operos Rigoletto, p-lės Jakševičiūtės ir p-o Petrausko dainuota. Bet ir kitos dainos buvo puikiai atgiedotos. Giedota skančios dainos: Weberio iš Der Frieschuetz arija — M. Petrauskas; Petrausko "Kada atsisbuos mūsų tėvynė?" — M. Jakševičiūtė; Vilboja duetas "Nelindimo našė more" (maskoliškai) — C. Kasputis ir De Gamma; arija iš Cigonoų Merginos — M. Horodeckaitė; Petrausko arija iš Birutės — M. Horodeckaitė; Petrausko duetas iš operos Senapietė — M. Jakševičiūtė ir C. Kasputis; "Laukiu kolegi paliepi" — p. Strumskis, ir arija iš Rigoletto (itališkai) — C. Kasputis. Pijau paskambino A. Pocius: La valle, Etude de Concert ir Beethoveno Sonata Pathetique. Akomponiavo p-as Petrauskas.

Kalbėjo: F. P. Bradchulis, Dr. Sliupas, J. Gabrys ir A. Olševskis. Dr. Sliupas pirmiausiai pagyrė chigagiciečių už jų veikimą, sakdamas, jog i chigagiciečių atkreipta ne vien lietuvių amerikiečių akys, bet net ir Europos lietuvių. Esą, jis visado stebėjosi, kodėl taip chigagiciečiai pasileido į dainas, bet čia atvažiavęs ir pamatė tokius didelius jų darbus, su prato to svarbūmą. Bet, girdi, ne reikia aleisti ir kitus reikalus, nes nuo chigagiciečių pavizdį ima kiti miestai, reikia pasirupinti įsteigimu amatų mokyklų, savo namo ir ti. Paskui kalbėjo pas pervele abelnuos lietuvių reikalus. Liepė remti įsteigimą tautiško namo Vilniuje, Vylės, jog ne vien Vilniuje sulauksime savo namą, bet ir Chigagoje. Galop papeikė kunigų užagareivystę.

Trečias kalbėjo p. J. Gabrys iš Paryžiaus. Jis pasveikino lietuvių Amerikiečių antrojo jų tėvynėje, kuri jiems turėtų būti mokykla. Pagaliau išreikė viešai savo pagarbą Dr. J. Sliupui, kaip vienam iš didžiausių veikėjų praminusio takus lietuvių Amerikoje. Čia jau įsai išreikė savo pasigailėjimą, kad nemato šiam susirinkime kito žymaus mūsų raišėjo p. Serno, kurio pagarbą visi svečiai atstojos, teipgi pagerbė kun. Žilinską, kaip didelį lietuvių mylėtoją ir vienintį geriausią lietuvių kunigą Amerikoje; "jeigu mes turėtume daug tokių kunigų, tai mes butume aprūpinę geromis mokyklomis ir kitais kiltais dalykais". Paauštinęs ir pagerbė p. Balevičių už pakelimą T. M. D., kuri šiandien pragaršėjo visur, net ir tarpe europiečių sveitintųjų; kuri išleido tokius svarbius raštus, kaip Dr. Kudirkos darbai. Po jam kalbėjo Dr. Sliupas, antru kartu, apie laikraštį. Paskiausiai kalbėjo p-as A. Olševskis apie Lietuvių Ratelį, įsteigiant lietuvišką knygyną, šiądien turintį suvisum tūkstantį egzempliorių knygų.

Vakaras buvo iš visų atžvilgių smagus ir puikus, kokiam panašiam ne vien chigagiciečiai, bet ir amerikiečiai nebuvo turėję.

Svečiai išsiskyrė antrą val. nakties.

S. L. A. Seimas. Seimas buvo gana triukšmingas. Apsvarstymų reikalų buvo labai daug. Kad visą seimo bėgį aprašius, reiktų užpildyti visą laikraštį. Taigi paminėsim tik svarbesnius nuotikius.

Nauja konstitucija priimta su pridėjimu ir pataisymu. Visuomeniškos viršininkų rinkimas įvestas; adirbimą balsavimo atiduota centro valdybai; rinkimus seimai turi patikrinti ir užtvirtinti. Susivienijimo nupirkta namas priimtas. Įvesta nauja posmetinių sistem: \$150, \$300, \$600 ir \$1000. Senasis "Tėvynės" redaktorius rezignavo. "Tėvynės" spaustuve pernai metų turėjo nepreteklaus daugiau \$1000. Visuomeniško balsavimo reikalavimas apie 70 kuopų; konstitucija reikalavo atmeti apie 50 kp. "Tėvynės" redaktorius išrinktas p. Vidikas iš Valparaiso. Išrinkti: prezidentu — Damijonaitis iš Chicago, jo pagalbininku — Živatkauskas; izdininku — Skritulskas, S. L. A. daktaru F. Matulaitis iš So. Bostono. Kitas seimas bus Baltimore, Md. Tautiški centai paskirstyti: Tautiskam Vilniuje namui 1000 rub.; emigrantų reikalams \$400; "Ausrai" \$180; Kankinams \$100; Vištaliui \$60; Konkursams \$50; užpikirimui prenumeratės. Vanagai — "Birutė" \$21 su centais.

Pirmos seimo dienos daugiausiai buvo praleistos visokių smulkmenų ir nesuipratimų svarstiniėjimui, o paskesnės dienos, kad atstovai nuvargę, viskas buvo pervaroma greitai ir lengvai. Kiek laiko praleidžiama mažiekiams galima suprasti, kad ir iš šitokio svarstiniėjimo, nors tai tik vienas iš daugumo. Priėjus prie konstitucijos, vieni reikalavo ją atmeti, kiti priimt, treči taisyti. Liko du klausimai — atmet ar skaityti ją. Čia iškilo triukšmas už balsavimą. Vieni sakė viešai balsuoti, kiti slapta, treči darodinėjo, jog viešas visų nuomonės reikaluose balsavimas buvo pirmoji sesijoj nutartas, ketvirtai ginčijo, jog panašaus nutarimo visai nebuvo, penkti sakė, jog jis buvo, tik neliko užrašytas protokolu, šešti sakė, jog buvo kalbėta, bet nenubalsuota. Ant galio šep-teip nusprendė viešai balsuoti, kiekvienam išreikiant, kokiū būdu turi būti vedami balsavimai. Už viešą balsavimą buvo 64, už slapta 28, o 24 atsisakė išreikšti savo nuomonės. Taigi juokinga, jog žmonės kelia triukšmą ir pasakui atsisako pasakyti, ko jie nori. Teip kad po kelių eilių balsavimo prieita, jog konstituciją reikia skaityti. Iš šalies i tokius dalykus žiūrėti reikia dideliai stebėtis, jog žmonės teip ilgai svarsto ar advokatai ištirtas ir surašytas taisykles reikalinga perskaityti. Argi ištirti žmonės teip gali bet besamoningais, kad atmetų visai neįsivertus, karo vertes? Iškilus klausimui apie referendum, nekuriu nieko nepaiešio ir nesiklausė, bet rėkė, šaukė sulyg savo noro.

Redaktorių renkant irgi neapsieita be triukšmo. Literatiskam komitetui išdavus raportą, kuriame, prie kitos, buvo paminėta seimno redaktoriaus rezignacija ir jog nūnėtasis komitetas iš atsisaukusį pas jį kandidatų rado du tinkamus — p. Vidiką iš Valparaiso ir p. Garmų iš Chicago. Nekurie parikalavo, kad redaktorių būtų visuomeniško balsavimu išrinktas; p. Sernas paaiškino, jog visuomenė negali spręsti apie žmogaus sumanymą ir gali išrinkti visai neatsakanti redaktorių. Tada nekuriu reikalavo, kad redaktorių būtų renkamasi iš trijų ypatų. Tapo paaiškinta, jog daugiaus neatsisaukė. Nekurie įnešė ir perstatė, kad p. Ilgaudas būtų irgi renkamasi. Tada lit. kom. pranešė, jog Ilgaudas apie tai žinojo, bet per literatiską komitetą nepersitartė. Tuomet p. Ilgaudas pakilęs, vieton paaiškinti kaslink perstatymu lit. kom., proponavosi, jog jeigu jį reikia, jis nori 25 dol. i sanvaitę ir pavedimo jam vedimo spaustuves, sulyg jo sumanymo, nes jis dirbęs Vokietijoje ir žino geresnę tvarką, o tokios "Tėvynės" spaustuvių nėra nei maž. Kaslink suvisum tūkstantį egzempliorių knygų.

4 d. berželio, Mark White darė buvo tarptautiški šokiai, i kuriuos buvo užkvietė ir "Birutė". Ji buvo pažymėjusi šoki: Klumpakoj, Suktinį ir Norių miego. Bet kadangi jie ant programo buvo net 18 vietose, jo yvairių yvairiausių vaikščių džigų ir trypsenim, tai pirm žmonių išsiskyrimui prie mus neprieita. Užbaigta 7 vieta, kuomet programe sudėta buvo 23.

9 d. berželio L. S. S. Chigaginės kuopos parengė prakalbas ir dainas Freiheit Turner salėje. Pirmūnins kalbėjo, adv. Morgan angliškai, apie tai, kad darbininkai viską padirba, o pats nieko gero neturi ir gyvena blogose salygose. Pasakui dainavo 81 kuopos Lietuvių Socialistų Sąjungos vyrų choras. S. L. A. pirmūnins, o dabartinis pirmūnins pagalbininkas. Jis kalbėjo daug, o mažai pasakė. Beto, pasakė, jog viską atsiuksime per kraują. Po jam dainavo L. S. S. Kensingtono kuopos maitys choras. Trečias kalbėjo Dr. Sliupas. Jis pirmiausiai šokritikavo Živatkaus kalbą, nurodė, jog kraują, praliejimas nėra būtina reikalingu atseikimui gerovės; kraują jau ir teip buvo per daug pralietas; galime savo siekius atseikti ir be kraują. Visi pavalio stengtis apsisiviesti ir tapti ukėsais; ukėsais budami galėsim įvykdyti geresnes teises. Socializmą mes vieni neįvykdinsime, jis įvyks tada, kada daugiamus žmonių bus prieilankūs. Teipgi jis nurodė, jog geresnės mūsų ateičiai labai mums kenkia moterų taumsumas; taigi reikia stengtis, kad jos suprastų kaip išauklė mūsų busiantis veikimas. Pirmiausiai turime pasirupinti įsteigimu mums reikalingas mokyklas ir kitokias apsivietimo įstaigas. Jis nurodė jog šiandien susiorganizavusi kunigija yra didžiausiu mūsų kilimo priešu. Jis nėra priešų pavienio kunigo, bet kunigijos organizacijos. Jis yra priešus klostorių, kuriuos, jeigu žmonės geriaus pažintų, netik neremty, bet jei venas tėvas savo dukterį ir jos neatiduotų.

Prakalbos užsibaigė prieš 12 val. Žmonių buvo pilna svetainė.

10 d. berželio susirinkę Lietuvių Ratelio svetainėje delegatai nuo 11 L. S. S. kuopų išnešė, tarp kitko, tokią rezoliuciją: Kad "Kovos" redaktorių būtų renkamasi ne visuomenišku balsavimu, t. y. ne per referendum, bet kad jis taptų išrenkamasi Literatisko Komiteto ir užtvirtinamas Pildomojo Komiteto. Administratorius irgi kad ne per referendum būtų išrenkamasi, bet paskiriamas pildomojo komiteto ir užtvirtinamas Veikiamojo Komiteto.

12 d. berželio, nedėlioje, Jakson Parke buvo 7 L. S. S. Chigagu kuopų konferencija. Svarstyta apie prisijungimą prie anglų soc. partijos. Nusprendta prisijungti, jeigu nebus padidinti dėl to mokesčiai, kurių ir savo reikalams dar trūksta. Už prisijungimą stojo p. Varkala, o prieš p. Jan.

ėvskis. Tiesa, p. Janėvskis priitarė prisijungimui, jeigu bus iš to kokia nauda, ir je padidinimo mokesčiai. Nauda, anot jo, tik tokia, jog lietuviai galėtų pastatyti ką nuo savęs kandidatų į valdininkus, bet niekada nebūti išrinkti. Prisijungusius sveikinais angliai i savo komitetus visai nepileidžia; viską, ką jie leidžia turėti, tai verčiau be sprendimo teisiu, kuriam alga tūt bet makama tų keno reikalus jis persto. Tad reikty kas mēnėsis po 5—10 centų kiekvienam nariui pridėti dangaus mokesčių užlaikimui tokiu vertę. Iširiniui galutinį prisijungimo sanlygų išrinkta komisija. Teipgi išrinktas komitetas atstovavimui susižiavime slavų soc. partij.

S. L. A. Balmis. Jis buvo 11 d. berželio, So. Turner svet. Apart šokių buvo kalbos. Kalbėjo p. Liutkauskas iš Brooklyn ir Dr. Sliupas iš Scrantono. Dr. Sliupas kalbėjo apie reikala vienyjimosi. Visą atsičkama tik einant sūtar-mėje. Peikė inteligentią už nesutikimus ir kenkimus vieni kitų darbams, kas mus atneša nenaudą iš visų pusių. Intelligentią besivaidindama žudo savo įtekme ir žmonėms suteikia negerus pavyzdžius. Apart to kalbėjo ir apie kitokius lietuvių reikalus.

Iš kitur pribuvę svečiai labai gerėjosi lietuviškais šokiais. Iš tiesų jais gali pasigėrėti kiekvienas, ne vien lietuviai; jais pasigėrė ir svetimtaučiai. Ypač lietuviški šokiai labai gražūs iš estetiškos ir doriskos pažvalgos, nes čia tokių šlykščių reginių, kokių sunku išvengti šokant valztus, tustupus, polkas, etc., visai nesimato. Toki šokiai, kaip Norių miego, suktinis, argonėlė, klumpakojis yra tikrai gražūs ir puikūs. Butų gerai, kad tie šokiai būtų įvedami ir kituose miestuose. Jie Chigagoje jau įėjo į paprotį ir lietuviuose vakaruose svetimus šokius kuone visai išvijo. Čia ir publika jau prie jų gerai priprato ir mažai kas juos nēmoka šokti. Jie yra gana lengvi.

4 d. berželio, Mark White darė buvo tarptautiški šokiai, i kuriuos buvo užkvietė ir "Birutė". Ji buvo pažymėjusi šoki: Klumpakoj, Suktinį ir Norių miego. Bet kadangi jie ant programo buvo net 18 vietose, jo yvairių yvairiausių vaikščių džigų ir trypsenim, tai pirm žmonių išsiskyrimui prie mus neprieita. Užbaigta 7 vieta, kuomet programe sudėta buvo 23.

9 d. berželio L. S. S. Chigaginės kuopos parengė prakalbas ir dainas Freiheit Turner salėje. Pirmūnins kalbėjo, adv. Morgan angliškai, apie tai, kad darbininkai viską padirba, o pats nieko gero neturi ir gyvena blogose salygose. Pasakui dainavo 81 kuopos Lietuvių Socialistų Sąjungos vyrų choras. S. L. A. pirmūnins, o dabartinis pirmūnins pagalbininkas. Jis kalbėjo daug, o mažai pasakė. Beto, pasakė, jog viską atsiuksime per kraują. Po jam dainavo L. S. S. Kensingtono kuopos maitys choras. Trečias kalbėjo Dr. Sliupas. Jis pirmiausiai šokritikavo Živatkaus kalbą, nurodė, jog kraują, praliejimas nėra būtina reikalingu atseikimui gerovės; kraują jau ir teip buvo per daug pralietas; galime savo siekius atseikti ir be kraują. Visi pavalio stengtis apsisiviesti ir tapti ukėsais; ukėsais budami galėsim įvykdyti geresnes teises. Socializmą mes vieni neįvykdinsime, jis įvyks tada, kada daugiamus žmonių bus prieilankūs. Teipgi jis nurodė, jog geresnės mūsų ateičiai labai mums kenkia moterų taumsumas; taigi reikia stengtis, kad jos suprastų kaip išauklė mūsų busiantis veikimas. Pirmiausiai turime pasirupinti įsteigimu mums reikalingas mokyklas ir kitokias apsivietimo įstaigas. Jis nurodė jog šiandien susiorganizavusi kunigija yra didžiausiu mūsų kilimo priešu. Jis nėra priešų pavienio kunigo, bet kunigijos organizacijos. Jis yra priešus klostorių, kuriuos, jeigu žmonės geriaus pažintų, netik neremty, bet jei venas tėvas savo dukterį ir jos neatiduotų.

Prakalbos užsibaigė prieš 12 val. Žmonių buvo pilna svetainė.

10 d. berželio susirinkę Lietuvių Ratelio svetainėje delegatai nuo 11 L. S. S. kuopų išnešė, tarp kitko, tokią rezoliuciją: Kad "Kovos" redaktorių būtų renkamasi ne visuomenišku balsavimu, t. y. ne per referendum, bet kad jis taptų išrenkamasi Literatisko Komiteto ir užtvirtinamas Pildomojo Komiteto. Administratorius irgi kad ne per referendum būtų išrenkamasi, bet paskiriamas pildomojo komiteto ir užtvirtinamas Veikiamojo Komiteto.

12 d. berželio, nedėlioje, Jakson Parke buvo 7 L. S. S. Chigagu kuopų konferencija. Svarstyta apie prisijungimą prie anglų soc. partijos. Nusprendta prisijungti, jeigu nebus padidinti dėl to mokesčiai, kurių ir savo reikalams dar trūksta. Už prisijungimą stojo p. Varkala, o prieš p. Jan.

ėvskis. Tiesa, p. Janėvskis priitarė prisijungimui, jeigu bus iš to kokia nauda, ir je padidinimo mokesčiai. Nauda, anot jo, tik tokia, jog lietuviai galėtų pastatyti ką nuo savęs kandidatų į valdininkus, bet niekada nebūti išrinkti. Prisijungusius sveikinais angliai i savo komitetus visai nepileidžia; viską, ką jie leidžia turėti, tai verčiau be sprendimo teisiu, kuriam alga tūt bet makama tų keno reikalus jis persto. Tad reikty kas mēnėsis po 5—10 centų kiekvienam nariui pridėti dangaus mokesčių užlaikimui tokiu vertę. Iširiniui galutinį prisijungimo sanlygų išrinkta komisija. Teipgi išrinktas komitetas atstovavimui susižiavime slavų soc. partij.

S. L. A. Balmis. Jis buvo 11 d. berželio, So. Turner svet. Apart šokių buvo kalbos. Kalbėjo p. Liutkauskas iš Brooklyn ir Dr. Sliupas iš Scrantono. Dr. Sliupas kalbėjo apie reikala vienyjimosi. Visą atsičkama tik einant sūtar-mėje. Peikė inteligentią už nesutikimus ir kenkimus vieni kitų darbams, kas mus atneša nenaudą iš visų pusių. Intelligentią besivaidindama žudo savo įtekme ir žmonėms suteikia negerus pavyzdžius. Apart to kalbėjo ir apie kitokius lietuvių reikalus.

Iš kitur pribuvę svečiai labai gerėjosi lietuviškais šokiais. Iš tiesų jais gali pasigėrėti kiekvienas, ne vien lietuviai; jais pasigėrė ir svetimtaučiai. Ypač lietuviški šokiai labai gražūs iš estetiškos ir doriskos pažvalgos, nes čia tokių šlykščių reginių, kokių sunku išvengti šokant valztus, tustupus, polkas, etc., visai nesimato. Toki šokiai, kaip Norių miego, suktinis, argonėlė, klumpakojis yra tikrai gražūs ir puikūs. Butų gerai, kad tie šokiai būtų įvedami ir kituose miestuose. Jie Chigagoje jau įėjo į paprotį ir lietuviuose vakaruose svetimus šokius kuone visai išvijo. Čia ir publika jau prie jų gerai priprato ir mažai kas juos nēmoka šokti. Jie yra gana lengvi.

APGARSINIMAI.

SVARBIAUSIAS REIKALAS.

Kiekvienas nesveikumas, kurio norime išvengti, reikalauja, kad būtų ištirta jo priežastis. Kaip priežastis jau žinoma, viskas tuo galima atitaisyti. Geras gydytojas visuomet įsiekio ligos priežastį ir tasyk jau tegal pasekmingai gydyti. Jeigu jį įsiekio jeib kokios ligų šaknies, labai tankiai ją rasit pilvo nesveikato. Jis atisako veikos, o per tai ir visas kūnas nusilpsta. Jeigu jį pasistengsit prasašinti vidurių sugedimą, tisi kuno nariai veiks ir vėl santakmiai ir sveikata sugryž. Vietiniai vaistas geras šitokiuose atsitikimuose yra Triperio Amerikoniškas Elixiras iš kartaus vynu. Jis pagelbtai prf vidurių uždegimo, pagreitina jo veikimą, pastiprina jo raumenis. Padeda susiformuoti tyram kraujui — svarbiausiam sveiko kuno dalykui. Parduodama vaistų krautvėse Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Draugysčių reikalai.

Lietuvių Ratelio Skaitykla

3149 So. Halsted St.
Bava atdara:
Utarninkais nuo 7 iki 9 val. vakare. Ketvergais nuo 7 iki 9 val. vakare. Subatomis nuo 7 iki 10 val. vakare. Nedėliomis nuo 3 iki 6 po pietų.
Skaityklos Uždavėda:

NAUJŲ LIETUVIŲ DRAUGIJŲ ATYDAI.

Kiekviena nauja susivėrusi Draugija turi daug darbo su sutalysmu įstatų. Draugijų komitetai yra kviečiami, kad atsišauktų i "Lietuvių Ratelį", o mes pareiklausiantis patvirtinti Konstituciją "sampilus", patvirtinti sutalysmą įstatų. Rašydami pirmūnins ir Dr. St. Tautiskai, ar Katalikiškai ir kada uždėta. Rašydami pirmūnins kokių samplių norite. Konstituciją. Mokesčių knygėlių. Tikėtojų. Pakatyti ir tt. ir patenklinti kiek katro darbo turi būti mokykla: 100, 200, 300 ar 500 ir tt. Mes, prisilausdami sampilus paduosime kainas, kiek kas kaustuja. Pripildami mums darba turite ir sampilus atgal mums prisiųsti. Už tai suvis nieko neskaitysime jums. Adresuokite A. Olševskis, 3252 South Halsted St., Chicago, Ill.

PIRMAS DIDELIS PIKNIKAS!

Parengtas Lietuvių Tarybos 822 vardos Soc. Partijos. Piknikas atsisbuos nedėlioje, 19-tą berželio (Jūne), 1910 m. Pradžia 10 val. iš ryto. Darž Schultz Grove, ant 12 gatvės ir Desplains upės krasto. Tai bus puiklausis piknikas; parengtas su prakalbomis ir kitokiomis zobovoms. Teipgi bus pirmos klasos muzykė, kuri grie lietuviškus ir amerikoniškus šoktus; užtaigi nepaileikšis šio pikniko, o busite užgandinti. Kviečiame visus lietuvius ir lietuviškus, senus ir jaunus, be skirtumo praleisti savo laiką gerame ore, nors kartą sanvaitėje. Įjanga 25c.
Pasirpa: Imkite 12-tos gatvės karus iki apaištos, paiekit i vakarus iki upės. Kaip perelsite per tiltą, pasiukit po kairėi, kur rasis pikniko vieta. Kviečia Komitetas.

PIRMAS DIDELIS PIKNIKAS!

Parengtas Lietuvių Jaunikių Dainos Mylėtojų Dr. St. nedėlioje, 19 d. berželio (Jūne), 1910. Puikiamame parke, Leaf Grove, netoli Willow Springs, Ill. Pradžia 9 val. iš ryto. Įjanga i daržą vyrams 25c., moterims 15c. Nuosirdniai užprašom visus vaikinus ir merginas, senus ir mažus kuopkaltingiausius atstalius ant šio pirmo pikniko šio Dr. St. pikniko, o busite vis užgandinti. Iagristas mus Dr. St. choro malonas ir saldis lietuviškas dainėles, kurios visų širdis pradžiugs. Prie tam, puiki orkestra grie lietuviškus šoktus, teip kad senam ar jaunam patiks, kurie tik atstalius. Visus kviečia Komitetas.
Pasirpa: Vaisiogiantai ant pikniko iš vių daly miesto, važiuokite iki Archer Ave. tenai imkit Archer Limits karus ir važiuokite kol vė, o nuo ten Joliet karai nuveis iki pat parku.

TREČIAS METINIS PIKNIKAS.

Su šilumėjimu aukso laikrodėlio vertės \$25.00, rengiamas Draugybės Palaimintos Lietuvis, nedėlioje 19 birželio (Jūne) 1910 m. Petersono Parke, kampas Western ave. ir 59 gatvės. Piknikas prasidės 9 val. iš ryto. Vaziuodami piknikui, imkite Halsted karus ir važiuokite lig 59 str. Paskui 59 str. karais, kol vėda. Kaip karai sustoja, tai eikit vėg blok lig daržui.

Usprafo Komitetas.

Pajieškojimai.

Pajieškau savo sūnaus Standošo Norbuto; pirmiaus gyveno Newark, N. J. apie keturis metus. Jis paeina iš žvėgų par., Raseinų pav.; turiu labai vėryb reikala. Malonėkite atsišaukti adresu:

George Norbut
12020 Halsted St., W. Pullman, Ill.

Pajieškau savo brolio Jokubo Galsakio; paeina iš Nevadaenų sod. Varyų par., Telisų pav., Kauno gub.; apie 50 metų amžiaus, našlys; 8 metai kaip Amerikoje; ligal gyveno apie New York. Noriu jį surasti ir paspaškoti svarbų dalyką apie jo kelt Lietuvoje. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žinla adresu:

Aleksandras Ivanuskis
... 137 St., Indiana Harbor, Ind.

Pajieškau savo kaimyno du gimt. nakties: Kazimiero Linke, sodos Rimšėnų, 27 metai Amerikoje, Mateuso ir Frankiaus Pretko, sodos Lauk.

tėnų, 10 metų Amerikoje. Visi Kauno gub., Raseinų pav., Aleksandras valėdė. Turiu svarbų reikala. Meldžiū atsišaukti šiu adresu:

Mykolas Paleius,
2607 Washington ave., Philadelphia Pa.

Pajieškau Boleoslovo Černeckio; paeina iš Kauno gub., Raseinų pav., Jurbarko vol., Pastalikių dvare; 1908 m. gyveno kur apie Chigagą. Turiu labai svarbų reikala. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žinla:

P. Yokas
Box 92,
Vanderbilt, Pa.

Aš Morta Andriūšunaitė palieškau dviejų brolių ir seserų. Brolių vardai: Antanas ir Mikalojus Andriūšunaičiai ir seserų, po vyrų Ona Tanai, galsienė, Kauno gub., Panevėžio parapijos, Lepelių sodėlis. Jie pats ar kas kitas malonės duoti žinla adresu:

Morta Andriūšunaitė
Box 83,
Farmington, W. Va.

Pajieškau savo brolio Antano. Jis paeina iš Kauno gub., Telisų pav., Šaduvėnų sodos; 5 metal atgal gyveno Anglijoje. Girdėjau, buk jis atvažiavęs Amerikon. Prašau, kad jis pats arba kas kitas duotų man žinla. Taipogi noriu surasti du savo pusbrolius: Konstantiną Judeikį, girdėjau gyvena Chigago, Ill., ir Joną Sukutį, girdėjau atvažiavę i Ameriką. Prašau, kad jie patis ar kas kitas duotų man žinla:

Mr. Joe Judelkis,
P. O. Box 57,
Waters, Mich.

Pajieškau savo vyro Vincento Kasmaviciūsa; pirmiau gyveno Spring Valley, Ill., o dabar jau apie penki metal nežinau kur randaui. Turiu svarbų reikala; prašau atsišaukti paeiam, arba kas kitas tegal duoda man žinla šiu adresu:

Magdalena Kasimaviciūsa
Oglesby, Ill.

Pajieškau savo gero draugo Vinco Bruklio; paeina iš Kauno gub., Šlaulių pav., Akmenės par., Eliskijų kaimo. 7 metai Amerikoje; girdėjau gyvena Chigago, kur apie 18 gatvė. Labai norėčiau jį pamatyti. Mano adresas:

Frank Stombris,
5834 Grove ave.,
Chicago, Ill.

Pajieškau apsiavedimui merginos, kuri norėtų gyventi ant farmos Montos valstijoje. Merginos noriu nuo 20 iki 30 metų, aš esu 32 metų amžiaus. Nesibijokite atsišaukt par laiską. Gerai, kad mokytų biak angliskai šnekt. Atsišaukite neisigraudėms. Atsišaukti šiu adresu:

Geo. Rice,
Chinook, Mont.

Pajieškau Aleksandro Linabarko, Kauno gub., Telisų pav., Uvėnio par., Vaisiulio sodos. Jis išvažiavo iš Chigagos 1909 m. pradžioj Kovo mėn. i Canton, Mass. Kas apie jį žino, malonėkite atsišaukti žinla šiu adresu

